

जुन्नरमध्ये मराठा आंदोलकाचा हृदयविकाराने मृत्यू

जुन्नर : मराठा समाजाला आरक्षण मिळावे या मागणीसाठी अंतरवाली सराठी येथून निघालेला मोर्चा सध्या मुंबईच्या दिशेने सरकत आहे. या आंदोलनाचं नेतृत्व मराठा समाजाचे नेते मनोज जरांगे पाटील करत असून, काल (२७ ऑगस्ट) ते सराठीतून निघाले आणि आज सकाळी ऐतिहासिक शिवनेरी किल्ल्यावर पोहोचले. तेथून दर्शन घेऊन ते पुन्हा मुंबईच्या दिशेने निघाले आहेत. मात्र, या प्रवासादरम्यान एक धक्कादायक घटना घडली आहे. जुन्नरजवळ एका मराठा आंदोलकाचा हृदयविकाराच्या झटक्याने मृत्यू झाला आहे. मृत व्यक्तीचं नाव सतीश देशमुख असं असून, आंदोलकांच्या मनात यामुळे शोककळा पसरली आहे. मनोज जरांगे मुंबईत उपोषणाला बसण्यापूर्वीच ही घटना घडल्याने हळहळ व्यक्त होत आहे.

आरक्षणाच्या मागणीसाठी हजारो मराठा समाज बांधव मोठ्या संख्येने सहभागी झाले आहेत. परंतु, आंदोलनाच्या वातावरणात अचानक झालेल्या या मृत्यूमुळे हळहळ आणि संताप व्यक्त होत असून प्रशासनावरही प्रश्नचिन्ह निर्माण झाले आहे. सध्या पोलिस आणि प्रशासनाकडून अधिकृत माहिती घेतली जात असून, या दुर्दैवी घटनेमुळे आंदोलनाचा कल अजूनच गंभीर झाला आहे.

मराठा आरक्षणाच्या मागणीसाठी सुरू असलेल्या मोर्चात आज जुन्नरजवळील आंदोलक सतीश देशमुख यांचा हृदयविकाराने मृत्यू झाल्याने आंदोलनात शोककळा पसरली आहे. या घटनेवर मराठा आंदोलनाचे नेते मनोज जरांगे पाटील यांनी तीव्र प्रतिक्रिया दिली आहे. जरांगे पाटील म्हणाले, मला आता माहिती मिळाली आहे की

आमचे देशमुख नावाचे बांधव प्रवासादरम्यान दम छाटल्याने कोसळले आणि त्यांना हार्ट अटॅक आला. ही घटना अत्यंत दुःखद आहे. मी अजूनही अधिक माहिती घेत आहे, परंतु या बळीला जबाबदार फडणवीस साहेब आहेत. ते पुढे म्हणाले की, जर सरकारने आता तरी मराठा समाजाला आरक्षण दिलं असतं, तर आमच्या बांधवांचे जीव गेले नसते. हे आमचे आणखी दोन बळी आहेत. लातूरमध्ये परवाच अशीच घटना घडली आणि आज पुन्हा आमच्या समाजातील एका बांधवाचा जीव गेला. हे थांबायला हवं. मराठा समाजाच्या आरक्षण लढ्याला वेग येत असतानाच सलग मृत्यूंच्या घटनांमुळे आंदोलनकर्त्यांमध्ये संताप आणि हळहळ व्यक्त होत आहे. यावर आता राज्य सरकार कोणती भूमिका घेणार याकडे सर्वांचे लक्ष लागले आहे.

मराठा आरक्षणासाठी आंदोलक मनोज जरांगे पाटील यांना मुंबईतील आझाद मैदानावर आंदोलन करण्यासाठी फक्त ८ तासांची परवानगी देण्यात आली आहे. पोलिस प्रशासनाशी झालेल्या चर्चेनंतर जरांगे यांनी ही अट मान्य केली असून हमीपत्रही दिलं आहे. मात्र, शिवनेरी किल्ल्यावर पोहोचल्यानंतर त्यांनी घेतलेल्या पत्रकार परिषदेत त्यांच्या वक्तव्यामुळे वेगळीच भूमिका घेण्याचे संकेत मिळाले. त्यामुळे आता ते आणि मराठा बांधव प्रशासनाने दिलेल्या वेळमर्यादेचं पालन करणार की ठरवलेल्या चौकटीपलीकडे जाऊन भूमिका घेणार, याकडे सर्वांचं लक्ष लागलं आहे. याचबरोबर जरांगे यांनी राज्याचे उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांना स्पष्ट मागणी केली आहे की, आंदोलनावर अटी-शर्ती

लादू नका, या बंधनांचा तातडीने पुनर्निर्धार करा. मराठा समाजाच्या लेकांच्या वेदनांना न्याय मिळालाच पाहिजे - मनोज जरांगे

मराठा आरक्षणासाठी सुरू असलेल्या आंदोलनाच्या पार्श्वभूमीवर मनोज जरांगे पाटील यांनी राज्य सरकारवर पुन्हा एकदा जोरदार हल्ला चढवला आहे. मराठा समाजाच्या लेकांच्या वेदना फार मोठ्या आहेत. या वेदना मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी समजून घेतल्या पाहिजेत. या समाजाला न्याय मिळाला पाहिजे आणि मुख्यमंत्र्यांनी त्याला साथ दिली पाहिजे, असे जरांगे यांनी स्पष्ट केलं. रायगड आणि शिवनेरीसारख्या ऐतिहासिक स्थळांमधून प्रेरणा घेत असल्याचं सांगून जरांगे म्हणाले की, फडणवीस कुणालाही थांबवू शकत नाहीत.

मुंबई, २८ ऑगस्ट : मराठी सिनेसृष्टीतील ज्येष्ठ अभिनेते बाळ कर्वे यांचे आज, गुरुवारी सकाळी वृद्धापकाळाने निधन झाले. ते ९५ वर्षाचे होते. मुंबईतील आपल्या राहत्या घरी त्यांनी अखेरचा श्वास घेतला. तीन दिवसांपूर्वीच बाळ कर्वे यांनी त्यांचा ९५ वा वाढदिवस साजरा केला होता. बाळ कर्वे यांच्या निधनामुळे आता मराठी सिनेसृष्टीवर शोककळा पसरली आहे.

बाळ कर्वे यांच्या कन्या स्वाती कर्वे यांनी एका पोस्टद्वारे बाळ कर्वे यांच्या निधनाची माहिती दिली. ज्येष्ठ अभिनेते बाळ कर्वे यांनी गुरुवारी सकाळी १०.१५ वा. अखेरचा श्वास घेतला, असे त्या म्हणाल्या. बाळ कर्वे यांनी १९७९ साली दूरदर्शनवरून प्रसारित झालेल्या चिमणराव या मालिकेत गुंड्याभाऊंची भूमिका साकारली होती. या भूमिकेने त्यांना खरी

सैन्याने घुसखोरीचा प्रयत्न उधळून लावला, दोन पाकिस्तान पुरस्कृत दहशतवादी ठार

श्रीनगर : जम्मू आणि काश्मीरमधील बांदीपोरा जिल्ह्यातील गुरेझ सेक्टरमध्ये गुप्तगरी भारतीय लष्कर आणि स्थानिक पोलिसांची दहशतवाद्यांशी चकमक झाली. जवानांनी दोन दहशतवाद्यांना ठार मारले. सैन्याने घुसखोरीचा प्रयत्न उधळून लावला आणि दोन पाकिस्तान पुरस्कृत दहशतवाद्यांना ठार केले.

गुप्तगरी येथे दिलेल्या माहितीआधारे भारतीय लष्कर आणि जम्मू-काश्मीर पोलिसांनी संयुक्त कारवाई केली. दहशतवाद्यांना शोधण्यासाठी जवानांनी मोहीम हाती घेतली. जवानांना बघताच दहशतवाद्यांनी गोळीबार केला. प्रत्युत्तरादाखल जवानांनी दहशतवाद्यांच्या दिशेने गोळीबार केला. या चकमकीत दोन दहशतवादी ठार झाले.

याआधी २ ऑगस्ट रोजी जम्मू-काश्मीरमधील कुलगाम जिल्ह्यातील अखल देवसर भागात सुरक्षा दलांशी झालेल्या चकमकीत लष्कर - ए - तोयबा या पाकिस्तान पुरस्कृत दहशतवादी संघटनेचे तीन दहशतवादी ठार झाले.

पहलगाम येथे पाकिस्तान पुरस्कृत दहशतवाद्यांनी २२ एप्रिल २०२५ रोजी हल्ला केला होता. या घटनेनंतर

विरार : विरार पूर्व येथील चामुडानगरमधील रमाबाई अपार्टमेंट कोसळली. या दुर्घटनेत आतापर्यंत १७ जणांचा मृत्यू झाला आणि नऊ जण जखमी झाले. सर्व मृतांची ओळख पटविण्यात आली आहे. जखमींवर उपचार सुरू आहेत. वसई - विरार महापालिका प्रशासनाने दिलेल्या माहितीनुसार इमारत दुर्घटनेत ज्यांचा मृत्यू झाला त्यात एक वर्षाच्या चिमुरडीचाही समावेश आहे. मृतांमध्ये उत्कर्षा जोवील या एक वर्षाच्या चिमुरडीचा तसेच ११ वर्षाच्या अर्णव निवळकर याचाही समावेश आहे.

जखमी झालेल्यांपैकी प्रदीप कदम आणि जयश्री कदम या दोघांना उपचारानंतर प्रकृती सुधारल्यामुळे डॉक्टरांनी घरी

जाण्याची परवानगी दिली आहे. इतर सात जखमींवर रुग्णालयात उपचार सुरू आहेत. मृतांच्या नातलागांनी वैद्यकीय अधिकक्ष डॉ. कैलास राठोड, ग्रामीण रुग्णालय, विरार यांच्याशी ९५२७९६१२२१ या मोबाईलवर क्रमांकावर संपर्क साधावा, असे

आवाहन करण्यात आले आहे. मृतांची नावं : आरोगी जोवील (२४), उत्कर्षा जोवील (१), लक्ष्मण सिंग (२६), दिनेश सकपाळ (४३), सुप्रिया निवळकर (३८), अर्णव निवळकर (११), पार्वती सकपाळ (६०), दिपेश सोनी

(४१), सचिन नेवाळकर (४०), हरिश बिष्ट (३४), सोनाली तेजाव (४१), दिपक बोहरा (२५), कशीश सहेनी (३५), शुभांगी सहेनी (४०), गोविंद रावत (२८), ओंकार जोवील (२६), रोहिणी चव्हाण (३५). वसई - विरार महापालिका प्रशासनाने दिलेल्या माहितीनुसार इमारतीच्या ढिगाऱ्याखाली एकूण २६ जण दबले होते. यापैकी १७ जणांचा मृत्यू झाला आणि नऊ जण जखमी झाले. जखमींपैकी दोघांना उपचार करून घरी पाठवले आहे आणि इतर सात जणांवर उपचार सुरू आहेत. सर्व मृतांची ओळख पटली आहे. घटनास्थळी एनडीआरएफ करत असलेले मदतकार्य आता थांबवण्यात आले आहे. जेसीबीच्या मदतीने ढिगारा

उपसण्याचे काम सुरू आहे. पडलेल्या इमारतीच्या मालकाला अटक करण्यात आली आहे. मुख्यमंत्र्यांनी नियमानुसार इमारत दुर्घटनेतील मृतांच्या वारसांना पाच लाख रुपयांची मदत जाहीर केली आहे. जखमींची यादी उपचारानंतर घरी सोडण्यात आलेले - प्रदीप कदम (४०), जयश्री कदम (३३), तुळीज हॉस्पिटलमध्ये असलेले जखमी - प्रभाकर शिंदे (५७), प्रेरणा शिंदे (२०), प्रकृती हॉस्पिटल, बोळीज, विरार पश्चिम येथे असलेले जखमी - प्रमिला शिंदे (५०), संजॉय सिंग (२४), मंथन शिंदे (११), विशाखा जोवील (२४), संजीवनी हॉस्पिटल, विरार पश्चिम येथे असलेले जखमी - मिताली परमार (२८).

भाजपा जिल्हाध्यक्ष मा. आमदार गजानन घुगे यांचा वाढदिवस जिल्हाभरात मोठ्या उत्साहात साजरा

हिंगोली : दरवर्षीप्रमाणे याही वर्षी गणेश चतुर्थीच्या मुहूर्तावर तिथीप्रमाणे कळमनुरी विधानसभा मतदारसंघाचे मा.आमदार तथा हिंगोली भाजपा जिल्हाध्यक्ष गजानन घुगे यांच्या वाढदिवसानिमित्त सर्व स्तरातून शुभेच्छांचा वर्षाव करण्यात आला.

आज सकाळी हिंगणी येथील हरिहर नाथचा अभिषेक गजानन घुगे यांच्या हस्ते करण्यात आला. त्यानंतर हिंगोली येथील कै. विठ्ठलराव घुगे विद्यालयात गणेश

चतुर्थी निमित्त गणपतीची स्थापना करण्यात आली. शाळेतील चिमुकल्यांनी मोठ्या उत्साहाने वाढदिवसा निमित्त स्वहस्ते बनवलेले ग्रीटिंग कार्ड यावेळेस जिल्हा भेट देऊन गजानन घुगे यांना शुभेच्छा दिल्या. त्यानंतर घुगे यांच्या ज्ञानेश्वरी या निवासस्थानी कार्यकर्त्यांनी मोठ्या प्रमाणावर गर्दी केली होती त्यांच्या निवासस्थानी त्यांचा यथोचित सन्मान करून शुभेच्छा देण्यात आल्या. यावेळी विविध राजकीय पक्षातील पदाधिकारी,

मराठावाड्यात पावसाचे थैमान, सतर्कतेचा इशारा

छत्रपती संभाजीनगर, २८ ऑगस्ट : छत्रपती संभाजी नगर शहरासह नांदेड परभणी हिंगोली लातूर धाराशिव बीड या जिल्ह्यात बहुतांश ठिकाणी मुसळधार पाऊस कोसळला असून अनेक ठिकाणची वाहतूक व्यवस्था ठप्प झाली आहे विशेष म्हणजे मराठावाड्यातील अनेक गावांचा संपर्क तुटला असून गावागावांमध्ये पाणी शिरले आहे दरम्यान प्रशासन परिस्थितीवर लक्ष ठेवून असून नागरिकांनी काळजी घ्यावी असे आवाहन केले आहे. बुधवारी रात्रीपासून मुसळधार पावसाला मराठावाड्यात प्रारंभ झाला विशेष म्हणजे नांदेड लातूर या जिल्ह्याला मोठा फटका बसला आहे. नांदेड हैदराबाद रेल्वे पुलावरून पाणी वाहत असल्यामुळे रेल्वे मार्ग बंद झाला आहे हैदराबाद कडे जाणारी व्यवस्था आणि वाहतूक बंद झाली आहे लातूर जिल्ह्यातील दळणवळण व्यवस्थेदेखील ठप्प झाली आहे अनेक ठिकाणची एसटी वाहतूक बंद करण्यात आली.

लोकशाही पध्दतीने जेवढी आंदोलन होतील त्याला आम्ही सामोरे जाऊ - मुख्यमंत्री

मराठा समाजाला १० टक्के आरक्षण दिलं आहे!

मुंबई, २८ ऑगस्ट : लोकशाहीत प्रत्येकाला आपलं मत मांडण्याचा अधिकार आहे. लोकशाहीत सगळ्यांना आपली मत मांडण्याचा अधिकार आहे, लोकशाही पध्दतीने जेवढी आंदोलन होतील त्याला आम्ही सामोरे जाऊ, अशी प्रतिक्रिया मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी स्पष्ट केले. तसेच मी आणि एकनाथ शिंदे मुख्यमंत्री असतानाच मराठा आरक्षणाचा प्रश्न सुटलेला आहे. आता मराठा समाजाला ओबीसी आरक्षण द्या म्हणतात, ओबीसींमध्ये ओगटारच ३५.० जाती आहेत. मात्र, मराठा समाजाला १० टक्के आरक्षण दिलेलं आहे, असेही ते म्हणाले.

मराठा आरक्षणाच्या पाठोपाठ आता ओबीसी समाजाचे नेते देखील आल्या मागण्यांसाठी आक्रमक झाले आहेत. या पार्श्वभूमीवर फडणवीस यांनी माध्यमांमार्फत प्रतिक्रिया दिली.

ते पुढे म्हणाले की, दोन्ही समाजाला विनंती आहे, दोन्ही समाजासाठी शासन काम करेल. ओबीसी समाजाने लक्षात ठेवावं आम्ही सर्व प्रश्न सोडवू. मराठा समाजाचे प्रश्न आम्हीच सोडवेल, इतर कुणीही प्रश्न सोडवले नाहीत. मराठा समाजाला आपण आरक्षण दिलं आहे, कोर्टात टिकले आहे. कुठलेही आंदोलन होवो, लोकशाहीच्या चौकटीबाहेर जाऊ नये, उच्च न्यायालयाने काही नियम निष्पक्ष तयार केले आहेत, त्या चौकटीत आंदोलनकेंद्रं आणि त्यांच्या नेत्यांनी रहावे, असे आवाहनही फडणवीस यांनी केले. मराठा समाजाची देखील ही जबाबदारी आहे की, त्यांनी मराठा समाजाच्या हिताचा अभ्यास करून त्या ठिकाणी मागणी केली पाहिजे. मात्र एक गोष्ट खरी आहे, की एसीईबीसी आरक्षणांमध्ये राजकीय आरक्षण मिळणार नाही, राजकीय आरक्षण हा जर हेतू असेल तर मात्र

आंतरराष्ट्रीय व्यापार स्वेच्छेने व्हावा, दडपणाखाली नव्हे - डॉ. मोहन भागवत

छत्रपती संभाजीनगर - राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे सरसंघचालक डॉ. मोहन भागवत यांनी सांगितले की, समाज आणि जीवनातील समतोलच खरे धर्म आहे, जो कोणत्याही अतिक्रपासून आपल्याला वाचवतो. भारताची परंपरा यालाच मध्यम मार्ग म्हणते आणि आजच्या जगासाठी हेच अत्यंत आवश्यक आहे. त्यांनी सांगितले की, जगासाठी आदर्श बनण्यासाठी समाजपरिवर्तनाची सुस्वात घरापासून करावी लागेल. यासाठी संघाने ‘पंच परिवर्तन’ सुचवले आहेत - कुटुंब प्रबंधन, सामाजिक समरसता, पर्यावरण संरक्षण, स्व-बोध (स्वदेशी) आणि नागरिक कर्तव्यांचे पालन.

आत्मनिर्भर भारतासाठी स्वदेशीला प्राधान्य द्या आणि भारताचा आंतरराष्ट्रीय व्यापार केवळ स्वेच्छेनेच व्हावा, कोणत्याही प्रकारच्या दबावाखाली नाही. डॉ. मोहन भागवत हे विज्ञान भवन येथे संघ शताब्दी वर्षानिमित्त आयोजित तीन दिवसीय व्याख्यानमालेच्या (‘संघाची १०० वर्षांची यात्रा - नवे क्षितिज’) दुसऱ्या दिवशी बोलत होते. या वेळी सरकार्यवाह दत्तात्रेय होसबाळे, उत्तर क्षेत्रप्रमुख प्रबत जितल आणि दिल्ली प्रांतप्रमुख डॉ.अनिल अग्रवाल मंचावर उपस्थित होते.

मोहन भागवत म्हणाले, संघाचे कार्य हे शुद्ध सात्त्विक प्रेम आणि समाजनिष्ठेवर आधारित आहे. संघाचा स्वयंसेवक कधीच वैयक्तिक लाभाची अपेक्षा करत नाही. इथे प्रोत्साहन (इन्सेन्टिव्ह) नाही, उलट त्याहून अधिक अप्रत्यक्ष अडचणी आहेत. स्वयंसेवक समाजकार्य करताना आनंद अनुभवतात. त्यांनी स्पष्ट केले की, जीवनाची सार्थकता आणि मुक्तीची अनुभूती ह्या सेवेमधूनच मिळते. सज्जनांशी मैत्री, दुर्जनांची उपेक्षा, चांगले करणाऱ्याबद्दल आनंद व्यक्त करणे आणि दुर्जनांप्रतीही करुणा बाळगणे - हेच संघाचे जीवनमूल्य आहे. हिंदुत्वाबद्दल ते म्हणाले, हिंदुत्व म्हणजे सत्य, प्रेम आणि

आपुलकी. आपल्या कृषी-मुर्तींनी आपल्याला शिकवले आहे की जीवन हे केवळ स्वतः साठी नसते. म्हणूनच भारताने जगासाठी मार्गदर्शक होण्याची भूमिका निभावली पाहिजे. येथूनच ‘वसुधैव कुटुंबकम्’ आणि ‘विश्वकल्याण’ यांची संकल्पना जन्माला येते.

संघर्ष आणि अशांततेच्या दिशेने चालले आहे. मागील साडेतीनशे वर्षात उपभोगवाद आणि भौतिकतावादांमुळे मानवतेची पातळी घसरली आहे. महात्मा गांधींनी सांगितलेल्या ‘सात सामाजिक पापां’चा त्यांनी उल्लेख केला -

१. कामाशियाय संपत्ती, २. विवेकाशियाय आनंद, ३. चारित्र्याशियाय ज्ञान, ४. नैतिकतेशियाय व्यापार, ५. मानवतेशियाय विज्ञान, ६. बलिदानाशियाय धर्म, ७.तत्त्वाशियाय राजकारण -हे पाप समाजात असमतोल निर्माण करतात.

संघाचे मर्यादा आणि समतोलसह जगणे. हेच दृष्टिकोनाचे जगात शांती प्रस्थापित होऊ शकते. धर्म म्हणजे तो मार्ग जो आपल्याला संतुलित जीवनाकडे घेऊन जातो, विविधतेला

स्वीकारतो आणि सर्वांच्या अस्तित्वाचा आदर करतो. हेच खरे विश्वधर्म आहे आणि हिंदू समाजाने संघटित होऊन तो जगासमोर मांडायला हवा. वैश्विक पातळीवर ते म्हणाले की, शांती, पर्यावरण आणि आर्थिक विषमता यावर चर्चा होत आहे, उपाय सुचवले जात आहेत, पण समाधान अजूनही दूर आहे. त्यासाठी त्याग, बलिदान आणि प्रामाणिक विचार आवश्यक असल्याचे त्यांनी सांगितले. सरसंघचालक म्हणाले की, आपल्यावर नुकसान झाले तरी भारताने संयम राखला आहे. ज्यांनी आपल्याला त्रास दिला,

त्यांनाही संकटात मदत केली आहे. अहंकारातून शत्रुत्व निर्माण होते, पण भारत अहंकारापलीकडे आहे. संघ येे बोलतो, ते समाज ऐकतो - हे संघाच्या सेवा व समाजनिष्ठेमुळे मिळालेले आहे. संघाचे उद्दिष्ट आहे की, संघकार्य सर्व ठिकाणी, सर्व स्तरांवर पोहोचवा. समाजात चांगले कार्य करणारी सज्जनशक्ती एकत्र यावी. यासाठी संघाने सज्जन शक्तीशी संपर्क ठेवण्याचा संकल्प केला आहे. संघ समाजाच्या स्वभावात सकारात्मक परिवर्तन घडवू इच्छितो. ओपिनियन मेकर्सशी सतत संवाद ठेवून एक सकारात्मक विचारधारा रुजवायची आहे.

दिनांक

सोलापूर तरुण भारत, सोलापूर, (महाराष्ट्र) येथून प्रकाशित केले.

आवृत्ती सातारा, संभाजीनगर, धाराशिव, लातूर, नांदेड, परभणी, हिंगोली, जालना व बीड (महाराष्ट्र), तसेच विजयपूर, कलबुर्गी, बीदर (कर्नाटक) येथून प्रकाशित केले.

२ शुक्रवार दि. २९ ऑगस्ट २0२५

संक्षिप्त वृत्त...

जमियत ए उलेमा हिंद कमिटी अध्यक्षपदी मौलाना असलम

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

जमियत ए उलेमा हिंदच्या रेणापूर शहर अध्यक्षपदी मौलाना असलम हाशमअली सय्यद यांची सर्वानुमते निवड करण्यात आली. रेणापूर येथील सराय मस्जिद (मरकज) येथे जमियत ए उलेमा हिंद लातूर जिल्हा जनरल सेक्रेटरी मुफ्ती ओवेससाब कासमी यांच्या अध्यक्षतेखाली व मराठवाडा उपाध्यक्ष कारी शमशुल हक्कसाब, रेणापूर तालुका उपाध्यक्ष मौलाना अजिमोद्दीनसाब (पानगाव) यांच्या प्रमुख उपस्थितीत नुकतीच बैठक संपन्न झाली. यात रेणापूर शहर कार्यकारणी जाहीर करण्यात आली. शहर कार्यकारिणीमध्ये शहराध्यक्ष मौलाना अस्लम सय्यद, उपाध्यक्ष हाफेज अतिक इलाहीबक्साब सय्यद, सचिवपदी मौलाना अश्रफ गफ्फारसाब शेख, सहसचिवपदी रफीक अब्दुलसाब शेख, मारुफ गैबुसाब आतार शाहरूख डावरागांवकर, खजिनदार अलताफ निजोमोद्दीन बागवान, मोहसीन रशीद शेख यांची निवड करण्यात आली. यावेळी मतीनअली सय्यद, सलीम बागवान, शफीभाई शेख, युनुस बागवान, बाबा आतार आदी उपस्थित होते.

आंतरमहाविद्यालयीन खो-खो स्पर्धेत कृषि महाविद्यालयाचा संघ विजेता

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

वसंतराव नाईक मराठवाडा कृषि विद्यापीठ, परभणी अंतर्गत कृषि महाविद्यालय, लातूर मुलांचा संघ दि. २५ ऑगस्ट रोजी पार पडलेल्या आंतरमहाविद्यालयीन विद्यापीठस्तरिय खो-खो स्पर्धेत विजेता ठरला. कृषि महाविद्यालयाचे अधिष्ठाता डॉ. बाबासाहेब टोंबरे यांनी खो-खो संघातील खेळाडू शिंदे स्तुराज, यु पवन, राखुडे कार्तिक, चोपडे सचिन, वाघ नागेश्वर, अनेबोईनवाड पवन, पवार सुजल, अनंतवार रामेश्वर, हजारो प्रद्युम्न, पवार अजित, येरगुटे शुभम व एडके विजय यांचे व त्यांच्या संघ मार्गदर्शकांचे अभिनंदन केले. याप्रसंगी डॉ. व्यंकट जगताप, जिमखाना उपाध्यक्ष डॉ. ज्योती देशमुख, डॉ. राजेश शेळके, डॉ. पद्माकर वाडीकर, डॉ. दयानंद मोरे, डॉ. अनिलकुमार कांबळे, डॉ. नितीन तांबोळी, प्रा. भगवान कांबळे, डॉ. अजित पुरी, प्रा. ममता पतंगे आणि संघ व्यवस्थापक डॉ. प्रभाकर आडसूळ उपस्थित होते. वसंतराव नाईक मराठवाडा कृषि विद्यापीठ, परभणीचे कुलगुरु प्रा. (डॉ.) इंद्र मणि, संचालक शिक्षण तथा अधिष्ठाता डॉ. भगवान आसेवार व कुलसचिव संतोष वेणीकर यांनी खेळाडूंच्या यशाबद्दल अभिनंदन केले.

सीएनजीचा सुरळीत पुरवठा करण्याची मागणी

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

लातूर : शहरासह जिल्ह्यात सीएनजीचा पुर्वठा मुबलक प्रमाणात करावा, अशी मागणी भाजयुमोचे जिल्हा उपाध्यक्ष वल्लभ वावरे यांनी महानगर गॅस लिमिटेड तथा युनियन एन्क्वयरो प्रायव्हेट लिमिटेडच्या व्यवस्थापकांकडे केली आहे. महानगर गॅसने आपल्या कार्यक्षेत्रातील सर्व सीएनजी पंपसाठी लागणारा इंधन पुरवठा सुरळीत, मुबलक प्रमाणात करावा. नागरिक, वाहनधारकांची गैरसोय होऊ नये. सध्या सणसुदीचे दिवस सुरू आहेत. या काळात प्रवास वाढतो. सीएनजी पंपावर इंधन संपले असे फलक पाहण्यास मिळतात. त्यामुळे वाहनधारकांची गैरसोय होते. सीएनजी पंपावर इंधन पुरवठा सुरळीत करावा, अशी मागणी वावरे यांनी केली आहे.

निलंगा तालुक्यातील कलांडीत दोन घरे पडली

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

लातूर जिल्ह्यात रात्री झालेल्या पावसामुळे निलंगा तालुक्यातील कलांडी गावात दोन घरे पडली असल्याचे वृत्त आहे. रात्री झालेल्या जोरदार पावसामुळे निलंगा तालुक्यात मौजे कलांडी येथील उतम बाजीराव सुर्यवंशी, भगवान रावसाहेब सुर्यवंशी यांच्या घराची भिंत पडून मोठे आर्थिक नुकसान झाले आहे. याच भिंतीला लागून रस्त्यावर उभा केलेल्या व्यंकट पंढरीनाथ सुर्यवंशी, सचिन नागनाथ सुर्यवंशी यांच्या दोन मोटारसायकली छिपा-याखाली अडकून नुकसान झाले आहे. अतिवृष्टीने पडलेल्या घरांचा तात्काळ पंचनामा करून शासकीय मदत द्यावी, अशी मागणी ग्रामस्थांकडून होत आहे.

लातूर जिल्हा बँकेच्या मुख्यालयात ‘श्रीं’ची स्थापना

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

किसान बँक स्टाफ गणेश मंडळाच्यावतीने दरवर्षीप्रमाणे याही वर्षी लातूर जिल्हा बँकेच्या टिळकनगर येथील मुख्यालयात ‘गणपती बाप्पा मोरया, मंगल मूर्ती मोरया’च्या जयघोषात उत्साहाच्या वातावरणात ‘श्रीं’ची स्थापना करण्यात आली. यावेळी बँकेचे व्हाईस चेअरमन

अॅड. प्रमोद जाधव आणि रेखा जाधव यांच्या हस्ते सपत्निक विधिवत लाडक्या गणरायाची पूजा करून आरती करण्यात आली. यानंतर प्रसादाचे वितरण करण्यात आले.

यावेळी जिल्हा बँकेचे कार्यकारी संचालक हणमंतराव जाधव, किसान बँक स्टाफ गणेश मंडळाचे कार्यकारी अध्यक्ष अमोल सूर्यवंशी, मंडळाचे उपाध्यक्ष ओ. बी जळकोटे,

सचिव सचिन उदगे, सहसचिव प्रशांत करंजीकर, कोषाध्यक्ष सुनील पाटील, बँकेचे व्यवस्थापक जे. के. येरटे, व्यवस्थापक बी. एस. मलवाडे, हरिदास, कोळ्ये, खानापुरे, लक्ष्मण देशमुख, कमलाकर जाधव, वैभव काकडे, जागृती जाधव, हरिराम कुलकर्णी यांच्यासह अन्य पदाधिकारी, कर्मचारी आणि गणेश भक्त उपस्थित होते.

लातूर जिल्ह्यात चोवीस तासांत सहासरी ६२.८

लातूर, मिलीमीटर

जिल्ह्यात २८ ऑगस्ट रोजी सकाळी पावसाची नोंद

चोवीस तासांत सरासरी ६२.८ मिलीमीटर पावसाची नोंद झाली आहे. यामध्ये जळकोट तालुक्यात सर्वाधिक ७७.७ मिलीमीटर, तर उदगीर तालुक्यात सर्वात कमी ५० मिलीमीटर पाऊस झाला आहे.

तालुकानिहाय पावसाची आकडेवारी पुढीलप्रमाणे आहे- लातूर- ६०, औसा- ५७.३, अहमदपूर- ६२.९, निलंगा- ५०, उदगीर- ८६.९, चाक्रूर- ५१.७, रेणापूर- ६४.९, देवणी- ५९.२, शिरूर अनंतपाळ- ७२.७ आणि जळकोट- ७७.९ मिलीमीटर. पावसाची नोंद झाली आहे. तसेच २९ महसूल मंडळात ६५ मिलीमीटरपेक्षा अधिक पाऊस झाला आहे.

वडवळ येथे मिनी गणित,सायन्स लॅबचे उद्घाटन

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

ग्रामीण भागातील विद्यार्थी वैज्ञानिक दृष्टिकोन विकसित करण्याकडे वळावे या उद्देशाने चाक्रूर तालुक्यातील वडवळ येथे कलापंढरी संस्थेच्या पुढाकारानून क्राय संस्थेच्या मदतीने वडवळ (नागनाथ)येथील जिल्हा परीषद माध्यमीक शाळेत मिनी स्टेम (विज्ञान, तंत्रज्ञान अभियंता आणि गणित) विषयाचे प्रयोग करण्यासाठी अद्यावत लॅबचे उद्घाटन दिनांक २६ ऑगष्ट रोजी

सकाळी १० वाजता माजी प्राचार्य माधव गादेकर यांच्या हस्ते फित कापून करण्यात आले.

या वेळी कलापंढरी संस्थेचे अध्यक्ष बी. पी. सुर्यवंशी,मुख्याध्यापक गोपाळ एनकफळे,प्रा, रामकृष्ण सम्मुखराव,शालेय समिती अध्यक्ष संगमेश्वर कसबे,उपाध्यक्ष सरफराज कुरेशी, मुख्याध्यापिका धनश्री शर्मिला,मिना देवकरे,मायाताई सोरटे, कोमेश कसबे,आर्दीची प्रमुख उपस्थीती होती.

या वेळी कार्यक्रमाच्या प्रास्ताविकात विशाखा चव्हाण यांनी शाळेमध्ये स्टेम ची कशी उभारणी झाली , तसेच या शाळेतून अनेक विद्यार्थी उत्कृष्ट खेडाळू या विद्यालयाने घडविले असून या विद्यालयातून अनेक वेळी केंद्र व तालुक्यात अनेक विद्यार्थी दहावीत प्रथम आल्याचे सांगितले.सर्व मान्यवर शाळेच्या प्रगती अहवाला मुळे समाधानी झाले. या वेळी माजी प्राचार्य गादेकर की, आधुनिक तंत्रज्ञानात सखोल अनुभव आधारीत शिक्षण

देण्यासाठी हे स्टेम लॅब लर्निंग सेंटर तयार करण्यात आले आहे .याचा प्रत्येक विद्यार्थानी लाभ घेतला पाहीजे. इथून भविष्यात राष्ट्रासाठी वैज्ञानिक निर्माण झाले पाहिजे. यासाठी शिक्षक वृंद व शिक्षण समितीने विशेष प्रयत्न करावेत. या वेळी कलापंढरी संस्थेचे अध्यक्ष बी पी सुर्यवंशी म्हणाले की,ग्रामीण भागातील विद्यार्थी असतात त्यांना आधुनिक तंत्रज्ञानाच्या साह्याने प्रयोग करण्याची संधी मिळाली पाहिजे. या उद्देशाने चाईलड राइट्स अँड यू .मुंबई

लातुरात गावठी पिस्तूलसह १७ जीवंत काडतुरे जप्त

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

गस्तीवर असलेल्या विवेकानंद चौक ठाण्याच्या पोलीस पथकाने शहरातील नवीन रेणापूर नाका ते डी मार्ट रोडवर बेकायदेशीररित्या गावठी पिस्तूल आणि १७ जीवंत काडतुरे बाळगणाऱ्या आरोपीस मंगळवारी रात्री सच्वा एक

वाजण्याच्या सुमारास अटक केली. त्याच्याकडून दुचाकीसह १ लाख ९३ हजार ५०० रुपयांचा मुद्देमाल जप्त करण्यात आला आहे. आगामी सण, उत्सव काळात शांतता अबाधित राखण्यासाठी दहशत निर्माण करणारे, रेकॉर्डवरील गुन्हेगार, अवैधरित्या शस्त्र बाळगणारे गुन्हेगार यांची माहिती

काढून कार्यवाही करण्याच्या सूचना पोलीस अधीक्षक अमोल तांबे यांनी दिल्या आहेत. त्यानुसार जिल्हाभरात कार्यवाही सुरू आहे. विवेकानंद चौक पोलीस ठाण्यातील पथक मंगळवारी रात्री गस्तीवर होते. दरम्यान, नवीन रेणापूर नाका ते डी मार्ट रोडवर एका इसमाकडे गावठी पिस्तूल असल्याची माहिती

मांजरा प्रकल्पातून पाण्याचा विसर्ग सुरू; सहा वक्र दरवाजे उघडले

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

प्रतिनिधी- मांजरा धरण पाणलोट क्षेत्रात पडत असलेल्या मुसळधार पावसामुळे धरणातील पाणीपातळीत वाढ झाली आहे. धरणातील पाणी पातळी नियंत्रित करण्यासाठी बुधवारी रात्री ११ वाजता गेट क्रमांक ३, ४, २

व ५ (हे ४ गेट) ०.२५ मीटरने उघडण्यात आले आहेत. सध्या एकूण सहा दरवाजे उघडले आहेत. सद्यस्थितीत मांजरा धरणाच्या सांडल्याची ६ वक्रद्वारे (क्र.१,२,३,४, ५ व ६) ०.२५ मीटर ने उघडली असून मांजरा नदीपात्रात ५२४१.४२ क्युसेक्स (१४८.४४क्युमेक्स) इक्का विसर्ग

सुरू आहे.

धरणामध्ये येणारी पाण्याची आवक पाहून विसर्ग वाढवणे, कमी करणे बाबत निर्णय घेण्यात येणार आहे. नदी काठावरील पुरामुळे बाधित होणा-या गावातील नागरिकांनी खबरदारी घ्यावी, असे आवाहन करण्यात आले आहे.

शहरात साकारला पिंपळ झाडाचा गणपती

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

अंबाजोगाई रस्त्यावरील एसटी वर्कशॉपेशेजरी असलेल्या पिंपळाच्या झाडाला विविध साहित्याचा वापर करून श्री गणरायाचे स्वरूप साकारून त्याचे पूजन करण्यात आले. कलाशिक्षक बाळासाहेब बावणे

यांच्या मार्गदर्शनाखाली आमचं ग्रीन लातूर वृक्ष फाउंडेशन सदस्यांनी विनासजावट, विनारोपणाईच्या अनोख्या गणरायाचे कौतुक होत आहे. वृक्षारोपण, संगोपन, परिसर स्वच्छता, कचरा, पाणी आडवा, पाणी जिरवा, प्लॅस्टिक बाटल्यांचा पुनर्वापर, प्रदूषण, वाहतूक सुरक्षा आदींसह महिन्यातून एक दिवस नो

व्हेईकल डे पाळा, रस्त्यावर कुठेही थुंकू नका, परिसरातील झाडांना पाणी द्या अशा विविध प्रबोधनात्मक पोस्टरद्वारे जनजागृती करण्यात येत आहे. पिंपळ झाडाच्या गणपतीच्या दर्शनासाठी येणाऱ्या भाविकांना झाड मोफत देण्यात येत असल्याची माहिती गणेशोत्सवाचे अध्यक्ष नागसेन कांबळे यांनी दिली.

‘केशवराज’मध्ये ढोल ताशांच्या गजरात श्री गणेशाचे आगमन

तभा वृत्तसेवा

लातूर, दि.२८ ऑगस्ट -

येथील श्री केशवराज विद्यालयात बुधवारी ढोल ताशांच्या गजरात विधिवत पूजा करून मंगलमय वातावरणात विघ्नहर्त्या श्री गणरायाची प्रतिष्ठापना करण्यात आली.

दांडिया, लेझीम, ढोल ताशांच्या गजरात श्री गणेशाचे विद्यालयात झाले. पर्यावरणपूरक श्री गणेशाच्या मूर्तींची विधिवत पूजा करून राष्ट्रीय

स्वयंसेवक संघाचे शहर संघचालक उमाकांत मंद्रेवार आणि अन्य मान्यवरांच्या हस्ते आरती करण्यात आली.

यावेळी स्थानिक समन्वय समिती अध्यक्ष धनंजय तुंगीकर, कार्यवाह शैलेश कुलकर्णी, शिक्षक-पालक संघाच्या अध्यक्षा दुर्गा गोविंदपूरकर, उपाध्यक्षा शैलजा हम्बरे, पालक अभिजीत हुडे, जगदीश पंडित, मुख्याध्यापक बालासाहेब केंद्रे, उपमुख्याध्यापक महेश कस्तुरे,

पर्यवेक्षक राजश्री कुलकर्णी, इंद्र ठाक्रूर, अंजली निर्मळे, राम जोशी, धनंजय कुलकर्णी, विद्यार्थी गणेश मंडळातील सदस्य, शिक्षक आणि शिक्षकेतर कर्मचारी उपस्थित होते. यशस्वीतेसाठी अभ्यासपूरक मंडळ प्रमुख रेणुका गिरी, सहप्रमुख मीरा चामवाड, गणेशोत्सव प्रमुख वैशाली फुलसे, सहप्रमुख दीपाली मुचाटे, विद्यार्थी गणेश मंडळाचे पदाधिकारी, सदस्य, शिक्षक आणि कर्मचाऱ्यांनी परिश्रम घेतले.

होत्या. प्रत्येक वाहनावर लावण्यात आलेले स्टिकर्स, बॅनर्स लक्ष वेधत होते. बुधवारी मार्गस्थ झालेल्या बांधवांनी त्यांना किमान १५ दिवस पुरेल एवढा शिधा, स्वयंपाकासाठी लागणारे साहित्य सोबत घेतले आहे. एका मोठ्या वाहनात हे साहित्य असून, आचारीही सोबत आहेत. दरम्यान, बुधवारी अनेक स्थानिक समाजबांधवांनी मार्गावर चहा-नाष्ट्याची सोय केल्याचे समाजबांधवांनी सांगितले. बुधवारी रात्री अनेकजण शिवनेरीकडे मार्गस्थ झाले.

तेथून ते मनोज जरांगे पाटील यांच्यासमवेत जाणार आहेत. अनेक मराठा बांधवांची मनोज जरांगे पाटील यांच्यासमवेत अगदी त्यांच्या सोबत असलेल्या पहिल्या ताफ्यात जाण्याची इच्छा होती. अंतरवाली सराटीचे अंतर व जरांगे यांची मुंबईसह जाण्याची वेळ पाहता आपली इच्छा पूर्ण होणार नाही, हे ओळखून मध्यरात्रीच अनेक वाहने अंतरवालीला मार्गस्थ झाली.

पुर्वी दिनांक १२/८/२०२४)
(तारी, ज्या कोणता अर्जदाराचा असलेल्यांनी हे जाहीर प्रगटनदेखी प्रसिद्ध झाल्यापासून ३० दिवसांच्या आत या न्यायालयात योग्य या वारस प्रमाणपत्र देण्याकरीता उजर अगर आक्षेप काढणेद्वारेथे उजर अगर आक्षेप नोंदवावा. अन्यथा अर्जदारांना कायदेशीर वारस प्रमाणपत्र देण्यात येईल.
आज दिनांक:२८/८/२०२४ ला रोजी सही व न्यायालयाच्या शिक्क्यासह दिले.
विमागील लिपिक, दिवाणी न्यायालय क. स्तर, सोयांग सहा. अधीक्षक

www.tarunbharat.net

तरुणभारत

साहित्य

संस्कृती

५

एक, दोन, तीन अर्णव मोजत होता. आजोबांनी अर्णवाला काय मोजतो आहेस, हे विचारलं. तेव्हा जाईच्या पानावरून हळूहळू खाली घसरणाऱ्या पाण्याच्या थेंबाकडे विस्मयाने बोट दाखवत तो म्हणाला की, तो पानावरून खाली पडणारे चमचमते खडे मोजतो आहे. नुकतीच सरकून आलेली पावसाची सर झाडं-फुलं-पशू-पक्षी सगळ्यांना सचैल स्नान घालून गेली होती. पानापानांतून खाली पडणाऱ्या पावसाच्या थेंबातून परावर्तित होणाऱ्या प्रकाशकिरणानी प्रत्येक थेंबाला लखलखता हिरा बनविले होते. मग पावसात आडोशाला बघूनही पावसाने भिजवलेले पंखांवरचे पाणी झटकत पक्षी परत उत्साहाने रसरसर झाडांच्या फांद्यांवर मुक्त विहार करू लागले.

थेंब थेंब थेंब नभातून बरसती
पानोपानी त्यांची सुरेख नक्षी.
अलवार गुज रंगते पानाशी
हलके निसटती झुळुकीसरशी.
सकाळी लख्ख ऊन बघून पावसाची शक्यता वाटत नसते आणि अचानक आलेल्या पावसाची सर रस्त्यावर लोकांना भिजवते. साऱ्या आसमंताला कवेत घेऊन जसा आला, तसाच पाऊस घाईने परतसुद्धा जातो आणि परत लख्ख

● **वृंदा जोगळेकर**
१४२२११३१४१

सोनसळी ऊन पडतं. श्रावणातील ऊन-पाऊस एकमेकांच्या मागेपुढे करतात आणि त्यांच्या पकडापकडीत कधीतरी एकमेकांना मिठीत घेतात, तेव्हा निसर्ग आकाशातून वसुंधरेवर मनमोहक इंद्रधनुष्याचा पूल बांधते.

कधी ढगांसेवे मीजमस्ती

सूर्यकिरणांसेवे लपाछपी
लवंडून रंगपेटी इंद्रधनुशी
नभीचे रंग मनात पेरसी.
जरी प्रत्येक ऋतूमध्ये आपण सण साजरे करतो, देवाचे स्मरण करतो तरी निसर्गाच्या हिरवाईत रंगलेला, नभातल्या काळ्या-निळ्या मेघात सामावलेला, नदी नाल्यांच्या खळखळ नादात लपलेला भगवंत श्रावणात प्रत्येक मनाला

श्रावण रंग

जाणवतो. पंडित कवी मुक्तेश्वर म्हणतात,
की पृथ्वीखंड त्या शाळूळा
अनेक पर्वत शिवपिंडीका
इंद्रे मांडिली अभिषेका
गणपान्नी जलधारा.
किती सुंदर कविता आहे ना! इंद्राच्या आकाशरूपी अभिषेक पात्रातून रिमझिम झरणारा श्रावण जणू डोंगररूपी शिवपिंडीवर अभिषेक करतो आहे असे वाटतं. अशा महादेवाची दर सोमवारी उपासना बिल्वपत्रे व शिवामूठ वाहून करतात. नवपरिणिता पतीसाठी श्रावणात विपुल आदराने नानापरिचे पत्नी व विविधरंगी फुले लावून मंगळगायी गीत गायून करतात. दर शुक्रवारी माता करून आपल्या मुलाबाळांच्या स्वास्थ्य व दीर्घायुष्यासाठी

जिवंतिका पूजन करतात.
पावसाची बातच निराळी
पाने-फुले रेखती रांगोळी
वसुंधरेला नवी झळाळी
अंतरंगाची उमलती कळी.
या पावसाने वसुंधरेला किती नटवलं, सजवलं आहे. धरेवर हिरवीगार गवताची पाती हलके-हलके डुलताहेत, रंगीबेरंगी रानफुलांची अंगडी-टोपडी त्यांच्या अंगाखांद्यावर झुलताहेत, वृक्ष-वेलींचा साज, नदीनाल्यांचा खळखळता नाद एकताना श्रीरंगाच्या पाव्याची धून मनात गुंजते. श्रावणातलं निळं आकाश, सोनसळी ऊन आणि अवचित येणारी पावसाची रेशमी सर तन-मन सुखावते. ऊन-पावसाच्या या पकडापकडीच्या अखंड खेळात ऊन आणि पाऊस जेव्हा एकमेकांना पकडतात अन् मिठीत घेतात तेव्हा त्या अतीव आनंदाच्या क्षणी त्यांच्या प्रेमाचं इंद्रधनुष्य त्यांच्या अंगाणात रेखतात. ते आकाशातील इंद्रधनुष्य मग आपल्याही मनात उतरतं. आयुष्य पण असाच ऊनसावलीचा अविष्कार असतो ना?
डोंगर दऱ्या सारे हिरवे झालेले
आभाळात अजूनही मेघ दाटलेले
सरोवरावर ओंथंबलेल्या घना
ओघळणाऱ्या सरीतून पुन्हा
आत दाटलेले कड सरतील
मन मोकळे, कवाडं उघटील
जीवनगरीर परत आलाप ताना
जीवन श्रावणात असंच बहरतय ना? ●●

गणेशोत्सव हा राज्योत्सव म्हणून शासनाने घोषित करण्याने सर्व गणेश मंडळांना प्रचंड आनंद झाला आहे. ढोल ताशांच्या निनादात, गणपती बाप्पा मोरयाऽऽऽ च्या जयघोषात आनंदी व उत्साही वातावरणात मांगल्याचे प्रतीक असलेल्या लाडक्या बाप्पाचे आगमन होणार आहे. साऱ्या पुणेकरांचा आनंद बाप्पाच्या आगमनाने द्विगुणित होणार. हा दैदीप्यमान उत्सव, चैतन्य घेऊन येणार. त्यामुळे मंडळाचे कार्यकर्तेच नव्हे तर आबालवृद्धांमध्ये हर्षोल्लासाची लहर पसरणार, नगारा आणि सनईच्या सुमधुर आवाजात (पुण्यातील) मानाच्या पाच आणि प्रमुख गणपती मंडळाच्या मिरवणुकांनी शहर दुमदुमवत निघेल. गणेश चतुर्थीच्या दिवशी शहरातील रस्त्यांवर माणसांचे थवेच्या थवेच ओसंडून वाहणार, त्यातही घरगुती गणपतीच्या प्रतिष्ठापनेची जनतेची तयारी, त्यानेही शहरातील बाजारपेठा गजबजवून जातील. लक्ष्मी रोड, तुळशीबाग, शिवाजीनगर, नारायण पेठ, सदाशिव पेठ आदी पेठांतील उत्साह, त्यानेही शहरातील बाजारपेठा गजबजवून जातील. लक्ष्मी रोड, तुळशीबाग, शिवाजीनगर, नारायण पेठ, सदाशिव पेठ आदी पेठांतील उत्साह, त्यानेही शहरातील बाजारपेठा गजबजवून जातील. लक्ष्मी रोड, तुळशीबाग, शिवाजीनगर, नारायण पेठ, सदाशिव पेठ आदी पेठांतील उत्साह, त्यानेही शहरातील बाजारपेठा गजबजवून जातील. लक्ष्मी रोड, तुळशीबाग, शिवाजीनगर, नारायण पेठ, सदाशिव पेठ आदी पेठांतील उत्साह, त्यानेही शहरातील बाजारपेठा गजबजवून जातील.

गेल्या काही वर्षांत पुण्यात ढोल ताशे नगारे वाजविणारी खूप मंडळ स्थापन झाली, यात उच्चभू घरातील माणसे व स्त्रियांचासुद्धा सहभाग असतो. एकेका ढोल मंडळात ४० ते ५० किंबहुना शंभरसुद्धा वादक असतात. त्यात रस्त्यावर ढोल वाजविण्याचा आनंद अप्रतीम असतो. या सोबत लेडीम मंडळही असतात, पांढरे कपडे, त्यावर भाव्या रंगाचे जॅकेट किंवा दुपट्टा व फेटा असा त्यांचा परिवेश असतो. शहराच्या बाहेर असणाऱ्या अनेक सोसायट्यांमध्येही स्वतंत्र ढोल ताशे मंडळ स्थापन झाली आहेत. गणेशोत्सवाच्या पूर्वी जवळपास महिनाभर ही मंडळे वादनाची तालीम करीत असतात.

पुण्यातील मानाचा पहिला, श्री कसबा गणपती मंडळाने साकारलेल्या मंडपात बाप्पा विराजमान होतील. सकाळी आठ वाजता मिरवणुकीला प्रारंभ होईल, प्रभात बॅंड पथकाचे उत्कृष्ट वादन, संघर्ष

हर्षोल्लासाचा,

चैतन्याचा, पारंपरिक

संस्कृतीचा महोत्सव

मानाचे गणपती म्हणजे काय?
१८९३ सालापासून सार्वजनिक गणेशोत्सवाची सुरुवात झाली. स्वातंत्र्यलढ्याची प्रेरणा त्यामागे होती. स्वातंत्र्य मिळेपर्यंत सार्वजनिक गणेशोत्सवाची परंपरा समाजात रुजली गेली होती. स्वातंत्र्यानंतरही या सणांचा उत्साह व चैतन्य मात्र कायम राहिले. यामध्ये काळानुरूप काही बदल झाले, पण अनेक वर्ष उलटयानंतरही मानाच्या पाच गणपतींची परंपरा पुण्यात तितक्याच बारकाईने पाळली जाते. कसबा गणपतीचे मंदिर हे शिवाजी महाराजांच्या काळातील आहे. ग्रामदैवत म्हणून कसबा गणपतीला सार्वजनिक गणेशोत्सवातील गणपतीला विराजनाचा पहिला मान देण्याचं लोकमान्य टिळक आणि त्यांच्या सहकाऱ्यांनी ठरवलं, म्हणून मग आजही कसबा गणपती हा विसर्जन मिरवणुकीत पहिला असतो. त्यानंतर मानाच्या दुसऱ्या गणपतीचं स्थान. ही पुण्याची ग्रामदेवी मानल्या जाणाऱ्या तांबडी जोगेश्वरी मंदिराच्या सार्वजनिक गणेशोत्सवातील गणपतीला मिळाला. हिंदू-मुस्लिम ऐक्याच प्रतीक मानल्या जाणाऱ्या गुरुजी तालीम मंडळ गणपतीला मानाचा तिसरा म्हणून तर तुळशीबाग मंडळाच्या गणपतीला मानाच चौथ स्थान दिल्या गेलं. त्यानंतर लोकमान्य टिळकांनी स्वतः स्थापन केलेल्या केसरी वाडा गणपती हा मानाचा पाचवा गणपती मानला जातो.

श्रीराम आणि शौर्य ढोल ताशा पथकातील वादकांनी केलेल्या तालाच्या गजराने पुणेकरांना थीरकायला लावेल. प्रथा आणि परंपरेप्रमाणे श्रीची मूर्ती चांदीच्या पालखीतून उत्सव मंडपात आणण्यात येईल. बाप्पा मोरयाऽऽऽचा जयघोष

आणि फुलांचा वर्षाव करण्यात येईल. मानाचा दुसरा गणपती म्हणजे, तांबडी जोगेश्वरी मंडळाचा होय. या मंडळाच्या मिरवणुकीला नारायण पेठ येथील केळकर रस्त्यावरून प्रारंभ होईल. आढाव बंधूंचे नगारा वादन, न्यू गंधर्व ब्रॉस बॅंडचे स्वर, शिवमुद्रा व काळातील आहे. ग्रामदैवत म्हणून कसबा गणपती हा मान देण्यात येईल. मानाचा चौथा गणपती तुळशीबाग मंडळाच्या, मूर्तीची तुळशीबागेतील श्रीराम मंदिरापासून पालखीतून मिरवणूक निघेल, बाबू गेजू चौक, मंडई, बाजीराव रस्ता, लक्ष्मी रस्ता आदी रस्त्यांवरून मिरवणूक येईल. मंगेश बॅंड, लोणकर बंधूंचे नगारा वादन समर्थ प्रतिष्ठानचा ढोल-ताशा यांचा समावेश राहू शकतो.

मानाचा पाचवा गणपती केसरी वाडा गणेशोत्सव मंडळाचा, गणपतीची पालखीतून मिरवणूक निघेल. सर्व परंपरा पाळून गणेशोत्सव मोठ्या उत्साहाने साजरा करण्यात येतो.

या पाच गणपतींच्या व्यतिरिक्त हिंदुस्थानातील पहिला सार्वजनिक गणपती असलेल्या श्रीमंत भाऊसाहेब रंगारी ट्रस्टच्या बाप्पाची जंगी मिरवणुक निघेल तसेच श्रीमंत दगडूशेठ हलवाई गणपती, याही गणपतीची मिरवणुक जोरदार असते. फुलांनी सजविलेल्या ओंकार रथातून पारंपरिक पद्धतीने अखिल मंडई मंडळातील गजाननाची प्राणप्रतिष्ठा सुद्धा होईल. याच दरम्यान पुणे फेस्टिवलचा शुभारंभ होतो. देशातील मोठमोठे कलावंत आपली हजेरी लावत असतात. या दहा दिवसांत विविध कार्यक्रमांचे आयोजन करण्यात येते, त्यात रक्तदान शिबिर, शारीरिक तपासाची शिबिर, मनोरंजनाचे विविध कार्यक्रम, ज्ञानावर्धक कार्यक्रमांची अगदी रेलचेल असते. अगदी दहा दिवस पुणेकरांना खूप मोठी पर्वणीच असते, असे म्हणावयास हरकत नाही. ●●

निरोप...

खूप दूर निघून जायचंय कदाचित...
निरोप देण्यासाठी कमानाी
अनू तोरण उभारणार नाहीत कुणी!
सुगंधी फुलांचा वर्षावही कणणार नाहीत
माहीत नाही, पुनर्जन्म असतो का?
पण आयुष्य असं जगून घेतल्यावर
पुनर्जन्मही नको असतो कुणालाच!
आता असं दान नकोय...
साधं, निलेंप पण सुगंधी
अंतरक्षण जपून ठेवता येईल असं
आयुष्य हव असताना मिळू नये अशी
करण्यात येईल.
माणाचा चौथा गणपती तुळशीबाग मंडळाच्या, मूर्तीची तुळशीबागेतील श्रीराम मंदिरापासून पालखीतून मिरवणूक निघेल, बाबू गेजू चौक, मंडई, बाजीराव रस्ता, लक्ष्मी रस्ता आदी रस्त्यांवरून मिरवणूक येईल. मंगेश बॅंड, लोणकर बंधूंचे नगारा वादन समर्थ प्रतिष्ठानचा ढोल-ताशा यांचा समावेश राहू शकतो.

सारे काही संपल असताना....! ●●

● **अभय जोशी**
७८७५०७१०७९

● **संयोजक** ●
संजय रामगिरवार
९८८१७१७८३२

आचार्य अत्रे यांच्या ‘मी कसा झालो?’ या पुस्तकाच्या ३१ ऑगस्ट १९५३ रोजी परचुरे प्रकाशन मंदिरातर्फे पार पडलेल्या प्रकाशन सोहळ्यात प्रमुख अतिथी पदावरून बोलताना जसा पेंडसे म्हणाले होते, ‘ज्याच्याबद्दल सर्वात जास्त गैरसमज, तो मोठा माणूस अशी एक कल्पना आहे. अत्रे यांच्याबद्दल फार मोठे गैरसमज आहेत. या न्यायाने अत्रे हे एक मोठे माणूस आहेत.’

‘अत्रे कोर्ली कीर्ती म्हणजे तरी काय?’ तर गौरव मूर्ती संबंधीच्या एकूण एक अपसमजाची आणि गैरसमजाची बेरीज.’ असे रिलके म्हणून गेला. ...जे लोक नबडीपासून समबडी होत असतात, त्यांच्या बद्दल समज, गैरसमज यांचे पेंव फुटत असते. त्यांच्याबद्दल वावड्या उडत असतात, त्यांच्याबद्दल अफवा पसरविल्या जात असतात.

‘या या बावसे गुरुजी... अंगं ए...गुरुजी आलेत गं... चहा टाक बरं...’ बावसे गुरुजीचं स्वागत नाऱ्याच्या बापांनं जोरदार केलं. एरवी शाळा सुटल्यावर गुरुजी एखादी तक्रार घेऊन यायचे नाऱ्याची. पण आज सकाळी सकाळीच आले होते. ‘‘नाऱ्याबद्दल बोलायला आतो आहो!’’ ‘‘असं..बोला नं... काळ्या केल्या का पोट्ट्यानं काही?...’’ ‘‘नाही हो, त्याच्या पुढील शिक्षणाचें बोलायला आलो. तुमचा नाऱ्या हुशार विद्यार्थी आहे. थोडा मस्ती करत असते पन तसा चांगला आहे. आता तो सहावीतून सातवीत जाईल. मला असे वाटते की, शहरातल्या एखाद्या शाळेत टाकून द्या त्याला...’’ गुरुजींच्या या तारीफने नाऱ्याचा बाप पार फुलून गेला. तेवढ्यात चहा आला. गावात तुन्हाटीवर उकळलेला चहा म्हणजे अमृततुल्यपेक्षाही अमृतच. ‘‘पहा व... बावसे गुरुजी का म्हंते...नाऱ्या लय हुशार हाय म्हंते...त्याले शयरातल्या शाळेंमंथी टाका म्हंते...’’ पोराचं कौतुक कोणाले नाय आवडत. गुरुजी चहा पिऊन निघून गेले अन नाऱ्याचे माय-बाप इचार करू लागले. नाऱ्याच्या खानदानीत इयत्ता सहावी हीच छिप्री होती. एकही पुढे शिकला नव्हता. शेवटी नाऱ्याच्या मायबापांनं शयरात नाऱ्याले ठेवाचं पक्क ठरवून टाकलं. नाऱ्या शाळेतून आल्यावर त्याले पन सांगून टाकलं. तो पयले ‘‘नाय नाय’’ म्हने, उपडा पडू पडू रडे, पन मंग बापांनं चांगलं समाजवून सांगितलं तवा कुठं तो तयार झाला. काही दिवसांनी सहावीतून सातवीत नाऱ्या गेला. अन बापासंग तो पन शयरातल्या एका शाळेंत आला. छोटаса इंटरव्यू झाला पन नाऱ्याचा बाप तसा पैशानं सधन होता म्हणून जास्त त्रास झाला नाय. वस्तं पैसे देऊन नाऱ्याचा दाखला एकदाचा नव्या शाळेंत झाला. शयरात एक किरायानं खोली बी ठरवली. इकडे उन्हाळा संपला अन पावसाळा सुरू झाला. नाऱ्या मायसंग शयरात खोलीवरतं रातीच आला. शाया सकापी सकापी होती. नाऱ्याच्या शाळेचा आज पहिला दिवस होता. शहर मोठं...शाळा मोठी...‘‘शहर नवीन... शाळा नवीन... नाऱ्या पार भेदरला. कोनी मित्र नाही कां कोनीच नाय. बसला वर्गात जेथं जागा भेटून तेथं. कोनी कोनाशी एक शब्द बोले नाही. अन बोले त इंग्लीशमंथीच बोले. बाजूच्या पोरांनं नाव इचारतं तर हा म्हने ‘‘नाऱ्या’’. त्या पोराले हे नाव म्हंजी काय कयलच नाय. थ्यानं आपलं नाव सांगितलं ‘‘कौस्तुभ’’. आता हे नाव नाऱ्याले उच्चारताच पेंत नव्हतं. एक पिरेंड झाला का ‘बेल’ वाजे, नाऱ्या वाटे सुडीच झाली. तो दप्तर घेऊ घेऊ पळे. मंग ‘मॉनीटर’ त्याची कॉंवर पकडून जागेवरतं बसवे. बाकीचे पोटे फिदीफिदी हासे. मंग एकदाची मयली सुडी झाली. नाऱ्याच्या मायनं डबा दिला होता. नाऱ्या डबा घेऊन आवारात एका ओट्यावर बसला. डबा उघडला. डब्यात आलूची भाजी अन पोळी होती. मांडी घालून बसावं अन मस्त चालू करावं या इचारात होताच का एक आवाज आला, ‘‘हॅलो, मी बसू का इथे?’’ वर पायलं तर पोरागी होती. चांगली होती दोन वेण्या घातलेली. नाऱ्या म्हणाला ‘‘ हो बस ’’ मंग बसता बसता ती म्हणाली, ‘‘मी सुलभा, वर्ग सातवा ‘ब’...अन तू?’’ नाऱ्याले त्याचा वर्गच नाय आठवे. नाऱ्यानं वर्गाकडे बोट दाखवून सांगितले... ‘‘अव्हा... सातवा ‘ई’ मध्ये...’’ नाऱ्यानं मान डोलावला. मंग तिंनं डबा उघडला. त्याच्यात थालीपीठ होतं. तीन नाऱ्याले थालीपीठ दिलं अन नाऱ्यानं तिले बटाट्याची भाजी-पोळी. चुपचाप डबा खाल्ला अन बेल वाजाच्या आत वर्गात पळाला. दुसऱ्या दिवशी पन नाऱ्याशी कोनीच बोललं नाय, ना पोटे ना मास्तर. मंग

नाऱ्या अन थालीपीठ

मथली डबा खाची सुडी झाली. नाऱ्या पुन्हा त्याच ओट्यावर आला. आज नाऱ्याच्या मायनं थालीपीठ दिलं होतं. डबा खायच्या तयारीतच होता त समोर एक सावली दिसली. समोर सुलभा उभी होती. पुन्हा डबा खायले बसली. त्याले वाटलं का आज पन थालीपीठ असन तर तिच्या मायनं आलुभाजी पोळी दिली होती. मग नाऱ्यानं ‘थालीपीठ’ तिले दिलं अन तीन ‘भाजीपोळी’. पुन्हा बेल वाजायच्या आत दोघं आपापच्या वर्गांत गेले. तिसऱ्या दिवशी पुन्हा तसचं. नाऱ्याच्या मनात गुदगुल्या होत होत्या. नाऱ्याले आता सुलभीच जवयची वाटे. नाऱ्यानं आज भाजीपोपी आणली होती अन थालीपीठ येईन म्हणून तो वाट बघत होता. इतक्यात एक सावली नाऱ्याले दिसली. त्याले वाटलं सुलभाच हाय. त्यानं मान वर करून पायलं तर एक आडदांड पोरागा उभा होता. त्यानं काहीच न बोलेता सन्नकन एक कनपटात ठेवून दिली. नाऱ्याले कळलचं नाही का काहुन पडली म्हणून. तो पोरागा निघून गेला. सुलभा आज आलीच नव्हती. नाऱ्यानं गुपचुप डबा खाल्ला अन

बेल व्हायच्या आत वर्गात पळाला. मंग पुन्हा चवथ्या दिवशी डबा खा ची सुडी झाली. पुन्हा नाऱ्या सुलभेची वाट बघत बसला. पोरागा पुन्हा आला अन काही बोलायच्या नाही. नाऱ्याला सन्नकन एक कनपटात ठेवून दिली. पुन्हा नाऱ्याले कळलचं होता. नाऱ्याले वाटलं का डबा खायच्या आधी कनपटात खायची परंपरा असन या शाळेची. मग पाचव्या दिवशी नाऱ्यानं डबा उघडलाच नाही. का बा कनपटात पयले खाऊन घेतो अन मंगच निवांत डबा खालो, अन चहा लागले. पुन्हा तो मुलगा आला. नाऱ्यानं गाल समोर केला. ‘‘मंम्या, तू याले मारतो रोज?’’ सुलभानं भावाला विचारलं. ‘‘हो... हो... मस्त कडक ठेवून देतो...’’ मंम्या म्हणे. ‘‘अरे दादा...हा तो मुलगा नाही...हा तर चांगला आहे...’’ नाऱ्यानं फुकटच मार खाल्ला होता. सुलभेच्या या वाक्यानं नाऱ्याच्या मनात मात्र ‘कुछकुछ’ झालं. मंयानं ‘सॉरी’ म्हटलं अन प्रकरण मिटलं. आता रोज सुलभा-नाऱ्या जोडी एकत्र जेऊ लागले. इकडे हुशार म्हंता म्हंता नाऱ्या सुलभे७७च्या नादात त्याच वर्गात राहला अन भाजीपोळी-थालीपीठ ची जोडी तुटली. सुलभा ‘वस्वचे’ पास होत गेली अन नाऱ्या ‘खालच्या खाली’ नापास होत गेला. नाऱ्याच्या बापांनं मंग त्या शाळेतून नाव काढलं अन गावातच शाळेत टाकलं. पन जेवतांना रोज नाऱ्याले सुलभाच दिसे. थालीपीठचं दिसे. गावात नाऱ्या पुन्हा वर्गात पयला येत गेला अन मंग तो शयरात कोंलेजात गेला. चांगला पास झाला अन नाऱ्याले चांगली नोकरीपन लागली. नाऱ्या बसने जाणे-येणे करे. एक दिवस नाऱ्या बसस्टॅण्डवर उभा होता तं दोन पोराईले घेऊन एक बाई तिथं वाट बघत उभी होती. बस यायले उशीरच तर त्यात नाऱ्यानं चांगलं निरखून पायलं. त्याले ते सुलभीसारखीच वाटे. पन... इचारा का नाही? तिचा भाऊ त नसन इकडे तिकडे... या वयात कनपटात खाणं शोभणार नाही... इचारा का बा...’’ या गोधळात नाऱ्या उभा होता. शेवटी नाऱ्यानं मान दुसरीकडे पलटवली. ‘‘मामा... मामा... आईने हा डबा दिला आहे तुमच्यासाठी...’’ असा लाडीक छोट्या मुलाचा आवाज आला अन नाऱ्यानं उघडता पालीत. त्या बाईचा एक मुलगा होता तो. नाऱ्यानं डबा घेतला पन तितक्यात बस आली अन ती बाई पोराबाळासकट बसमध्ये चढली. खिडकीतून तिंनं नाऱ्याकडे पाहीलं पन नाऱ्या पर गोधळला होता. त्यानं हळूच डबा उघडला तर त्यात थालीपीठ होतं... ती सुलभाच होती हे पक्क झालं. पन नाऱ्या आता ‘‘मामा’’ झाला होता. पन ‘‘मन की बात... थालीपीठ के साथ’’ हे मात्र नाऱ्याच्या भाय्यात होतं. ●●

आमच्या अन्नाजींच मातीचं घर

वडनेरच्या मातीत रुजलेलं अण्णाजींचं घर म्हणजे केवळ एक इमारत नव्हती, तर ते संस्काराचं एक जिवंत विद्यापीठ होतं. शेणामातीने सावरलेल्या त्या जाड भिंतींनी नुसतं ऊन, वारा झेलला नाही, तर कित्येक पिढ्यांचे मायेचे आणि शानाचे पदर त्यानी जपून ठेवले. आजही बालपणाच्या आठवणींचा एखादा वावटळ मनात येतो, तेव्हा हे घर डोळ्यांसमोर उभं राहतं. घराच्या उंबरठ्यावर पाऊल टाकताच स्वयंपाकघरातल्या चुलीच्या धुराने काळवंडलेल्या भिंती, म्हालींना लटकलेल्या भाकरीच्या दवडी

आणि देव्हान्यात विराजमान विठ्ठल-रखुमाईची मूर्ती मन शांत करीत असे. प्रत्येक वस्तू आपल्या जागेवर अशी होती, जणू ती एक अदृश्य शिस्तच शिकवत होती. अंगण म्हणजे जणू सुष्टीचा एक छोटा नमुनाच होता. तुळशी वृंदावनाचा सुगंध, पारिजातकाचा सडा, द्राक्षांच्या वेलीची सावली आणि

● **अमोल तपासे**
१९६०६७३७८९

मोगरा, गुलाबाचा गंध... सारं काही मन मोहून टाकत होतं. गोठ्यातल्या गाईंचा सहवास आणि बैलांच्या गळ्यातील घुरांगरा मंजुळ नाद कानात आजही घुमतो.

पण, त्या घराचा खरा आत्मा अण्णाजींच्या बैठकीत होता. ती नुसती एक खोली नव्हती, तर अनेक थोर व्यक्तींच्या चरणांनी ती पुनीत झालेली एक वैचारिक तीर्थभूमी होती. बाबासाहेब पुरंदरे दत्ताजी डिडोळकर अशा अनेक दिग्गजांनी तिथे येऊन विचारांची परेणी केली होती. भिंतींवर

‘राष्ट्राय स्वाहा, राष्ट्राय इदं न मम’ हा मंत्र केवळ लिहिलेला नव्हता, तो त्या खोलीतल्या प्रत्येक श्वासोसोबत गुंजत होता. कुरुक्षेत्राच्या युद्धातील महाभारताचा प्रसंग आणि अटलजींच्या हसऱ्या चेहऱ्याचं चित्र पाहून मन एका वेगळ्याच विश्वात हरवून जाई. लहानपणी आम्ही त्याच बैठकीत छत्रपती शिवाजी महाराजांच्या राज्यभिषेकाचं चित्र पाहिलं आणि त्यातूनच आम्हाला इतिहासाची ओळख झाली. अण्णाजींची बैठक म्हणजे एक चालती-बोलती पाठशाळा होती, जिथे पुस्तकी ज्ञान नसतानाही सात्विक विचारांची आणि देशभक्तीची शिदोरी मिळत होती.

अण्णाजींचं घर हे केवळ निवासस्थान नव्हतं, तर ते एका विचारधारेचं केंद्र होतं. ते घर म्हणजे समाजाच्या विचारांचं एक प्रतीक बनलं होतं. ‘राष्ट्राय स्वाहा, राष्ट्राय इदं न मम’ हा

मंत्र नुसता भिंतींवर नव्हता, तो त्या घरात राहणाऱ्या प्रत्येकाच्या जीवनाचा अविभाज्य भाग बनला होता. अण्णाजींची बैठक गप्पा मारण्याची जागा नव्हती, तर ती वैचारिक मंथनाची आणि राष्ट्रउभाारणीच्या स्वप्नांची भूमी होती. आजही जेव्हा त्या घराची आठवण येते, तेव्हा ते नुसतं एक जुनं घर वाटत नाही, तर आयुष्यभर पुरेल अशी संस्काराची शिदोरी देणारं, मायेचं आणि ज्ञानाचं केंद्र होते. ●●

आजच्या धकाधकीच्या काळात रात्रीच्या झोपेच्या वेळाला सुद्धा अनियमित झाल्या आहेत. ‘लवकर निजे लवकर उठे’ ही म्हण केव्हाच कालबाह्य झाली. कामाचा ताण, कामाचे अनियंत्रित तास यामुळे आमचे पेंकेज तर वाढले. पण अवेळी जेवण, झोप यामुळे प्रसन्न आणि हसरी वाटणारी सकाळ मात्र आम्ही गमावून बसलो.

व्हायची. कुकूच कूऽऽऽ हाच त्यावेळचा अलार्म होता. कडाक्याची थंडी असो वा थो-थो बरसणारा पाऊस, कोमडा आरवण्याची वेळ मात्र कधी चुकली नाही. याशिवाय डबलरोटी विकणारेसुद्धा याच वेळी डबलरोटी वालेऽऽऽ...

या त्यांच्या विशिष्ट आवाजाच्या शैलीने साखरझोपेतून उठायचे. आजच्या पिढीला कदाचित डबलरोटी हा प्रकार माहिती नसावा. डबलरोटी म्हणजे आजच्या काळातील ‘पाव’. बेडच्या तुलनेत हा त्या काळचा स्वस्त आणि मस्त पर्याय होता. प्रसन्न सकाळी कडूलिंबाच्या फांदीने दातवन झाले की चुलीवरच्या वाफाळलेल्या चहात डबलरोटी बुडवून खाणारी आमची ही समाधानी पिढी होती.आज मात्र आयुर्निरीकरण व वाढत्या शहरीकरणामुळे पहाटे आरवणाऱ्या त्या कोमड्याचा श्वासही गुदमरलाय. कोमडा आरवल्यानंतर खडबडून जागे होऊन प्रसन्न सकाळ अनुभवणारी ऐंशी-नव्वदच्या दशकातील आमची कदाचित शेवटची पिढी असावी.

आजही कोमडा आरवतो, पण तो आमच्या सोपीनुसार. आजच्या मोबाईलरूपी कोमड्याला आता कृत्रिम कमांड द्यावी लागते. मग आमही रडटपडत असहायतेने जागे होऊन दिवसाची सुरुवात करतो. आता शहरातल्या सिमेंट क्रॅकितच्या जंगलात प्रसन्न आणि हवीहवीशी वाटणारी गावाकडची सकाळ कायमची मावळली आहे. ●●

कृषी व्यवस्थापन

शेती करणाऱ्या शेतकऱ्यांना प्रगती करता आली नाही. कारण, प्रगतीची साधने त्यांना आर्थिकदृष्ट्या परवडत नाहीत.

उदाहरणार्थ, पूर्वी नांगरीसाठी

कृषी व्यवसाय व्यवस्थापन - काळाची गरज

भारत हा शेतीप्रधान देश आहे. पुरातन काळापासून शेती पारंपरिक पद्धतीने केली जात होती, त्यामुळे शेती हा नव्वसाय म्हणून कमी पाहिला जात नव्हता. परंतु स्वातंत्र्य प्राप्तीनंतर शेती व्यवसायात अनेक बदल घडून आले. अनेक नवीन तंत्रज्ञान विकसित झाले. शेती आणि त्याच्याशी संबंधित संलग्न व्यवसाय हा भारतीय अर्थव्यवस्थेचा कणा मानला जातो. विशेषतः ग्रामीण अर्थव्यवस्थेवर या क्षेत्राचा प्रभाव अधिक आहे तसेच प्रत्यक्ष आणि अप्रत्यक्ष रोजगार देणारे हे देशातील सर्वात मोठे क्षेत्र आहे.

सध्या मुक्त अर्थव्यवस्थेमुळे संपूर्ण बाजारपेठेमध्ये मोठ्या प्रमाणात बदल जाणवू लागले आहेत. मुक्त व्यापार, खाजगीकरण, जागतिकी करण यामुळे आपला माल आपण कोठेही विकू शकतो. जसे या सर्वांमुळे इतर क्षेत्रांमध्ये ाम्हणजे बांधकाम, व्यवसाय, वाहतूक, वैद्यकीय व्यवसाय, सरकारी कार्यालये तंत्रज्ञानाने प्रगती केली आहे, तसे शेतीमध्ये मात्र तितक्या प्रमाणात आधुनिक तंत्रज्ञानाचा वापर होताना दिसत नाही. शेतकरी आर्थिकदृष्ट्या सबळ झालेला नाही, त्यामुळे भारतीय शेतीच्या प्रगतीचा वेग मंद आहे.

आपल्या देशात कृषीक्षेत्रात काही प्रमाणात प्रगती झाली असली तरी ती मंदगती आहे. मोठ्या प्रमाणात शेती करणाऱ्या शेतकऱ्यांना प्रगती साधता आली; परंतु १-२ एकर

बैल आणि नांगराचा फाळ यांचा वापर होत असे. नंतर ट्रॅक्टर, ट्रॅक्टरचा नांगर, पलटी नांगर, रोटाव्हेटर असे बदल घडले. परंतु त्यासाठी लागणाऱ्या डिझेलचा खर्च छोट्या शेतकऱ्यांना परवडत नाही.

सिंचनाच्या बाबतीत माठेच्या उपशानंतर विद्युत मोटार, त्यानंतर ठिबक सिंचन यांचा वापर सुरू झाला. परंतु ठिबक सिंचनाच्या खर्चासाठी शेतकऱ्यांना सरकारी अनुदान वा कर्जावर अवलंबून राहावे लागते.

बियाणांबाबतही चांगल्या दर्जेदार बियाणांचा वापर प्रगत शेतीसाठी आवश्यक आहे, पण त्यासाठी खाजगी कंपन्यांच्या बियाणांवर अवलंबून राहावे लागते. या सर्व गोष्टी लहान शेतकऱ्यांना परवडण्यासारख्या नसतात. अनेक शेतकरी ऋतुमानानुसार पिके घेतात, त्याचा परिणाम पिकांच्या प्रमाणात होतो. त्यामुळे भारतात शेतीचे तंत्रज्ञान अपेक्षेप्रमाणे विकसित झाले नाही.

सरकारने शेतकऱ्यांसाठी अनेक योजना राबवल्या आहेत. काही योजनांवर अनुदान आहे, काहींवर पूर्ण सबसिडी, तर काहींमध्ये कमी व्याजदरात कर्ज दिले जाते. पण, या सर्व योजनांचा लाभ मिळवण्यासाठी शेतकऱ्यांना खुप धडपड करावी लागते, त्यामुळे या योजनांचा लाभ तळगळाळीतल शेतकऱ्यांपर्यंत पोहोचत नाही.

कृषी क्षेत्रात ज्यांना आवड आहे आणि त्यातच करीअर करायचे आहे,

अशा युवकांसाठी कृषी विषयातील मान्यताप्राप्त चारही विद्यापीठांच्या अंतर्गत खालील पदवी अभ्यासक्रम उपलब्ध आहेत.

- बी.एससी. (ऑनर्स) कृषी
- बी.एससी. (ऑनर्स) उद्यानविद्या
- बी.एससी. (ऑनर्स) कृषी अभियांत्रिकी
- बी.एससी. (ऑनर्स) कृषी जैवतंत्रज्ञान
- बी.एससी. (ऑनर्स) ग्रहविज्ञान
- बी.एससी. (ऑनर्स) अन्न तंत्रज्ञान
- बी.एससी. (ऑनर्स) वनविद्या
- बी.एससी. (ऑनर्स) मत्स्यव्यवसाय
- बी.एससी. (ऑनर्स) कृषी व्यवसाय व्यवस्थापन
- बी.एससी. (ऑनर्स) पशुसंवर्धन

वरील अभ्यासक्रमांमधून कृषी विषयक आधुनिक तंत्रज्ञानाचे सखोल ज्ञान मिळू शकते.

अलीकडे जगभरातच कोरोनासारखे मोठे संकट आले. अशा अचानक उद्भवलेल्या परिस्थितीत अनेक शेतकऱ्यांना तयार मालाचे काय करायचे हा प्रश्न निर्माण झाला. परंतु ज्यांनी कृषी विषयातील पदवी घेतली होती, त्या या संकटाला न डगमगता तोंड दिले. परिस्थितीशी

व्यवस्थापनाचे शिक्षण अत्यावश्यक आहे.

उदाहरणार्थ, शेतमाल नाशवंत असले आणि बाजारात दर मिळाला नाही, तर त्या मालावर प्रक्रिया करून दुसरे मागणी असलेले उत्पादन तयार करून विकता येते. मात्र, यासाठी आवश्यक ज्ञान असणे गरजेचे आहे, जे कृषी व्यवसाय व्यवस्थापन अभ्यासक्रमातून मिळते.

कृषी उत्पादनात समाधानकारक वाढ होण्यासाठी कृषी विद्यापीठे, कृषी विभाग आणि शेतकरी बंधू-भगिनींचे कष्ट आहेत. परंतु या कष्टाला योग्य भाव मिळवून देण्यासाठी कृषी पणन, व्यवस्थापन, प्रक्रिया, वितरण आणि पुरवठा या सर्वांचा समन्वय असणाऱ्या तज्ञ पदवीधारकांची मोठ्या प्रमाणात गरज आहे.

ही गरज लक्षात घेऊन महाराष्ट्रातील चार कृषी विद्यापीठांनी एकूण १० खाजगी, विनाअनुदानित कृषी व्यवसाय व्यवस्थापन महाविद्यालयांना परवानगी दिली आहे. यापैकी ६ महाविद्यालये महात्मा फुले कृषी विद्यापीठ, राहुरी यांच्या अंतर्गत येतात. पुणे, लातूर आणि नागपूर येथे कृषी विद्यापीठांचे एम.बी.ए. (कृषी) पदव्युत्तर अभ्यासक्रम सुरू आहेत. कृषी व्यवसाय व्यवस्थापन महाविद्याल यांमध्ये बी.एससी. (अेबीएम) हा चार वर्षांचा पदवी अभ्यासक्रम चालतो.

या अभ्यासक्रमात कृषीमाल उत्पादन, प्रक्रिया, पणन आणि व्यवस्थापन या चार प्रमुख शाखांचे शिक्षण दिले जाते. अभ्यासक्रम पूर्ण केल्यानंतर विद्यार्थी स्वतःचा व्यवसाय सुरू करू शकतात, आधुनिक तंत्रज्ञानाने शेती करू शकतात किंवा कृषीपूरक व्यवसाय निवडू शकतात. तसेच, कीटकनाशके, रोगनाशके, कृषी अवजारे, खते यांच्या कंपन्यांमध्ये, राष्ट्रीयकृत बँका, वित्तीय संस्था, आयात-निर्यात संस्था, विविध मॉल्स, तसेच केंद्रीय व राज्य लोकसेवा आयोगाच्या सेवांमध्ये संधी मिळू शकते.

भविष्यातील संधी लक्षात घेऊन तरुणांनी कृषी व्यवसाय व्यवस्थापन या पदवी अभ्यासक्रमास प्रवेश घ्यावा आणि आपले भविष्य उज्ज्वल बनवावे.

- किशोर चंदुरे**
- रा. छ. शा.** कृषी व्यवसाय व्यवस्थापन महाविद्यालय, सांगली
- निखिल र. यादव** एमएससी, अंघ्री.

संत्रा/मोसंबी फळ पिकांवरील तपकिरी रॉट व्यवस्थापन

फळबाग व्यवस्थापन

सद्यस्थितीत पावसाची रिमझिम, अपुरा सूर्यप्रकाश, थंड हवा, अधिक आर्द्रता, कमी तापमान व शेतातील जमीन संपृक्त झाल्याने आंबिया बहारच्या संत्रा/मोसंबी फळांवर फायटोफ्थोरा बुरशीचे संक्रमण होण्याची व त्यामुळे पाने काळी पडणे, पानगळ होणे व फळांवर तपकिरी डाग (ब्राऊन रॉट) विकृती होण्याची दाट शक्यता आहे.

फायटोफ्थोरा बुरशीचे संक्रमण झाल्यास दिवगारी लक्षणे

पानावरील चट्टे लक्षणे : पावसाळ्यात जमिनीलगतच्या फांद्यावरील पाने व फळांना या बुरशीची लागण सर्वप्रथम होते. यामुळे पाने टोकरीकडून करपल्यासारखी व मलूल होतात

(चित्र क्रं १). अशी पाने हातात घेतली असता आणि त्यांचा चुरा केला असता, त्यांची घडी होते; मात्र पाने फाटत नाहीत. टोकाकडून झालेले संक्रमण पूर्ण पानावर होऊन पाने तपकीरी काळे होतात. नंतर अशी पाने गळून झाडाखाली त्यांचा

खच पडतो (चित्र क्रं २). फांद्या पूर्णविरहित होतात झाड जणू सारखे दिसते. परिणामी अकाली फळगळ होते. पानावरील चट्टे संक्रमण रोगवाटिकेमधील कलमा तसेच नुकतेच लागवड केलेल्या कलमांवर सुद्धा दिसून पडतात.

फळावरील तपकिरी रॉट किंवा

कूज लक्षणे

पानांवर लागण झाल्यानंतर जमिनीलगतची हिरवी असलेल्या फळांवर तपकिरी/करड्या डागांची

सुरुवात होते. (चित्र क्रं ३) फळे एकाबाजूने करपण्यास सुरुवात होते. फळाच्या हिरव्या कातडीस संक्रमण होऊन पूर्ण फळ तपकिरी काळ्या

रंगात परावर्तीत होते (चित्र क्रं ४) व फळे सडून गळतात. या फळ सडीच्या अवस्थेस 'ब्राऊन रॉट' किंवा तपकिरी रॉट असे संबोधतात. फळे खाली पडल्यानंतर फळांच्या पृष्ठभागावर पांढऱ्या बुरशीची वाढ दिसून येते (चित्र क्रं ५). करड्या रंगाच्या फळांची तोड केल्यानंतर ते निरोगी फळात मिसळल्यास निरोगी फळे पण सडतात.

व्यवस्थापन

- सर्वप्रथम खाली पडलेल्या पानांची व फळांची विल्हेवाट लावावी. ती शेतात तशीच राहू देऊ नये, अन्यथा या रोगाची तीव्रता वाढण्यास मदत होऊन

- डॉ. योगेश इंगळे**
- डॉ. दिनेश पैयणकर**
- डॉ. मोहन तोटावार**

डॉ. पंदेकृवि, अकोला

गौरी-गणपतीच्या पावलाने मान्सून पुन्हा सक्रिय

हवामान अंदाज

मागील आठवड्यात पावसाने बरीच विश्रांती घेतली असल्याने शेतीची खोळंबलेली कामे करण्यासाठी वेळ मिळाला. आता बघूया या आठवड्यातील पर्जन्यस्थिती.

भौगोलिक गतिविधी

सध्या ईशान्य मध्यप्रदेशात कमी दाबाचे क्षेत्र आणि त्याच्याशी संबंधित वरच्या हवेचा चक्राकार प्रवाह कायम आहे आणि पश्चिम-वायव्येकडे सरकताना ते कमकुवत होण्याची अपेक्षा आहे.

मान्सूनची ट्रफ रेषा सक्रिय आहे, जी बिकानेरपासून ईशान्य बंगालच्या उपसागरापर्यंत विविध ठिकाणी पसरलेली आहे.

एका विशिष्ट प्रदेशावर एक पश्चिमी विक्षोभ कमी दाबाचा पट्टा म्हणून सुरू आहे आणि वायव्य मध्यप्रदेश तसेच पंजाबवर वरच्या हवेतील चक्राकार वारे वाहत आहेत.

आता वायव्य बंगालच्या उपसागरात एक नवीन कमी दाबाचे क्षेत्र तयार होण्याची शक्यता आहे आणि याला थायलंडमधील काजीकी चक्रीवादळाच्या अंशामुळे बळकटी

मिळेल.

- विदर्भ साप्ताहिक अंदाज**
- २७ ते ३१ ऑगस्ट** : पूर्व विदर्भात मुसळधार पाऊस (नागपूर, भंडारा, गोंदिया, वर्धा पुरस्थिती), पश्चिम विदर्भात मध्यम पाऊस शक्यता, विजांचा कडकडाट आणि वादळी वाऱ्याचे प्रमाण जास्त.
- १-३ सप्टेंबर** : दगाळ हवामान, विखुरलेला पाऊस.

मराठवाडा आणि पश्चिम महाराष्ट्र

- २७ ते ३१ ऑगस्ट** : कमी दाबाच्या प्रभावाने मराठवाड्यात पुन्हा पावसास अनुकूल वातावरण. पश्चिम महाराष्ट्रात पावसाची शक्यता कमी. १-३ सप्टेंबर : विखुरलेल्या भागात शक्यता.
- उत्तर महाराष्ट्र**
- २७ ते ३१ ऑगस्ट** : कमी दाब मार्गक्रमणामुळे मध्यम पाऊस शक्य. जळगाव जिल्ह्यात जोरदार पाऊस, तर पुणे जिल्ह्यात कमी.
- १-३ सप्टेंबर** : केवळ स्थानिक वातावरणात शक्यता.
- कोकण** : संपूर्ण पंधरवडा पाऊस होण्याची शक्यता. ●●

- अभिषेक सु. खेरडे**
- हवामान अभ्यासक, अचलपूर, जि अमरावती

कृषी तंत्रज्ञान

केळी फळ पिकावर अनेक समस्या जाणवू लागल्या आहेत. यात प्रामुख्याने कुंकुंबर मोझॅक विषाणू रोगाचा उल्लेख करावा लागेल. सध्या केळी पिकावरील हा अत्यंत घातक आणि आर्थिकदृष्ट्या महत्त्वाचा रोग असून, त्याच्या व्यवस्थापनाकडे वेळीच लक्ष देणे आवश्यक आहे.

कुंकुंबर मोझॅक विषाणू रोगाचा प्रादुर्भाव वाढण्याची कारणे हा रोग १९४३ मध्ये जळगाव जिल्ह्यात प्रथम आढळून आला होता. विषाणूजन्य रोगांपैकी सीएमव्ही हा सुरुवातीला दुय्यम उपद्रव म्हणून गणला जायचा. मात्र, अलिकडच्या काळात या विषाणू रोगाचा प्रादुर्भाव झपाट्याने वाढून आता तो प्रमुख विषाणू रोग म्हणून गणला जात आहे.

सीएमव्ही विषाणूचा वाढता प्रादुर्भाव पुढील काळात केळी पिकासाठी अत्यंत धोकादायक ठरू शकतो.

हवामान बदल हे एक महत्त्वाचे कारण असले तरी, चुकीच्या पीक पद्धती आणि लागवडीच्या योग्य वेळा न पाळणे ही देखील महत्त्वाची कारणे आहेत. रोगाचा वाढता धोका लक्षात घेता केळी उत्पादकांनी गावपातळीवर एकत्रित नियंत्रणाची मोहीम राबविणे अत्यंत गरजेचे आहे.

केळी पिकावरील कुंकुंबर मोझॅक विषाणू

हवामान बदल व वाहक किडीची भूमिका

बदलत्या हवामानामुळे रसशोषक किडींच्या (मावा) संख्येत प्रचंड वाढ झाली आहे. सततचे दगाळ वातावरण, जून-जुलै महिन्यात पडणारा अखंड पाऊस, हवेचे कमी तापमान (२४ अंश सेल्सियस) व वादलेली आर्द्रता हे घटक मावा किडींच्या वाढीस पोषक ठरतात. या रोगाचा प्राथमिक प्रसार रोगट कंदांपासून होतो, तर दुय्यम प्रसार मावा किडीमार्फत होतो. त्यात प्रमुख प्रजाती म्हणजे अफॅफिस

गॉसिफी (कपाशीवरील मावा) आणि होंपॅलोसीफम मैडीस (मक्यावरील मावा). याशिवाय मायझस परसीकी, ऑफीस कॅसीव्होरा, मॅक्रोसीफम पीसी आणि होंपॅलोसीफम पुनीफोलियम या प्रजाती देखील रोग प्रसारित करतात. या विषाणूचे जळजळ १००० यजमान पिके आहेत. यात काकडीवर्गीय पिके (कलिंगड), टोमॅटोवर्गीय पिके, मका, उडीद, मूग, चवळी तसेच तणांचा समावेश होतो. ही सर्व पिके केळी लागवडीच्या परिसरात घेतली जात असल्याने रोगाचा प्रादुर्भाव वाढतो.

- शिरा ताठर होऊन पाने कठीण होतात.
- तीव्र अवस्थेत पोंग्याजवळील पाने पिवळी पडून पोंगा सडतो.
- झाडाची वाढ खुंटते.

व्यवस्थापन विषाणू रोगाचे थेट नियंत्रण उपाय उपलब्ध नसले तरी, शिफारशीत तंत्रज्ञानाचा एकत्रित अवलंब केल्यास केळीवरील कुंकुंबर मोझॅक विषाणूचे व्यवस्थापन शक्य आहे.

१. लागवडीसाठी निरोगी कंद फक्त

फुलकिडे ही कपाशी पिकावरील प्रमुख रसशोषण करणारी कीड असून, कपाशी पिकावर ऑगस्ट-सप्टेंबर महिन्यात या किडीचा प्रादुर्भाव प्रामुख्याने आर्थिक नुकसान पातळीच्यावर दिसून येते. फुलकिडीच्या प्रादुर्भावामुळे पिकाचे आर्थिक नुकसान होते, त्यामुळे

कपाशीवरील फुलकिडींचा प्रादुर्भाव ओळखून एकात्मिक कीड उपाययोजना कराव्यात.

कपाशीतील फुलकिड्यांचे जीवनक्रम : फुलकिडीची अंडी, पिल्ले, सुतावस्था व प्रौढ

अशा चार अवस्था असतात. मादी पिल्ले पानाच्या ऊतीमध्ये अंडी घालतात. पंख नसलेली लहान पिल्ले अंड्यातून बाहेर पडतात. कपाशीच्या पाने, फुले व बोंडींना खरादहून रस शोषण करतात. पिल्ले पिवळसर

रंगाचे असतात, ते त्यांच्या प्रौढ सारखेच दिसतात, पण त्यांच्यात पंख नसतात. नंतर पिल्लं जमिनीत सुतावस्थेत (कोष) जातात. प्रौढ लहान व नाजूक असून, १ मि.मी. पेक्षा कमी लांब असतात. रंगाने फिकट पिवळसर किंवा तपकिरी असतात.

एकात्मिक व्यवस्थापन : प्रौढ फुलकिडे आणि पिल्लं कपाशीच्या फुले व पानामागील भाग खरवडून त्यातून निघणारा रस शोषण करतात. प्रादुर्भावग्रस्त भागातील पाने शुष्क होतात. तो भाग प्रथम पांढरका आणि नंतर तपकिरी होतो, त्यामुळे पाने व कळ्या आकसतात. प्रादुर्भाव जास्त झाल्यास पाने कडक

होऊन फाटतात. फुलकिडे पावसाळ्याच्या शेवटी आणि लांब उघाड पडली, तर मोठ्या संख्येत वाढतात. सप्टेंबर महिन्यात प्रादुर्भाव वाढतो. मागील काही वर्षांपासून फुलकिड्यांचा प्रादुर्भाव कपाशीवर जास्त प्रमाणात वाढत आहे.

- कपाशी लागवड शिफारशीप्रमाणे योग्य अंतरावर करावी. पिकामध्ये जास्त दाटी झाल्यास फुलकिड्याचा प्रादुर्भाव वाढतो.
- मृदा परीक्षणाच्या आधारावर रासायनिक खताचा शिफारशीत वापर करावा. नत्र खताचा वापर अधिक

- प्रमाणात करू नये, जेणेकरून कपाशी पिकाची अनावश्यक कायक वाढ होणार नाही व पीक दाटणार नाही. त्यामुळे पर्यायाने पिकावरील कीड प्रादुर्भाव कमी राहील.
- किडीच्या पिलांची शेवटची अवस्था जमिनीत कोषावस्थेप्रमाणे निश्चल राहते. ही अवस्था कोळपणी व खुरपणी केल्यामुळे नष्ट होते.
- १० ते १२ निळे चिकट सापळे प्रती हेक्टरी शेतात लावावे.
- सुरुवातीच्या अवस्थेमध्ये ५ टक्के निंबोळी अर्काचा प्रतिबंधक फवारणी

- सपायेनेटोरम (११.७ एससी) - ८ मिलि किंवा
- फिप्रोनील (१८.८७ एससी) - ७.५ मिलि किंवा
- डायफेन्थरॉन (५० डब्ल्यूपी)- १२ ग्रॅम
- फिप्रोनील १५ टक्के + ईमीडाक्लोप्रीड ५ टक्के एससी १० मिली
- फिप्रोनील १५ टक्के + फ्लोनीकॅमीड १५ टक्के डब्ल्यूडीजी ८ मिली
- डॉ. समीर लांडे (प्राचार्य)
- प्रा. किरण प्र. बुधवत** (सहायक प्राध्यापक) श्री शिवाजी कृषी महाविद्यालय, अमरावती

- संयोजक : निखिल रमेश यादव,**
- कृषी पदव्युत्तर- ८४०८९१२७०६**

अर्थकारण

7

अर्थशात्र

२१ मोदकांचा प्रसाद

(विमा रक्कम) कसा घेता येईल, त्यादृष्टीने प्रयत्न करायला हवे. त्याकरिता टर्मलान/रिस्क इन्श्युरन्स हे सर्वत महत्वाचे ठरते.

८) **इन्फ्लेशन** : इन्फ्लेशन किंवा महागाई वाढीचा दर सर्वात मोठा टॅक्स आहे. पण, बहुतांश वेळा त्याचा प्रभाव गुंतवणुकदाराच्या लक्षात येत नाही. टॅक्स दिल्यानंतर मिळालेले परतावे हे गुंतवणुकदाराचे खरे परतावे आहे. ज्याप्रमाणे गुंतवणुकीत चक्रवाढ पद्धती लागू होते, त्याचप्रमाणे महागाई वाढीच्या दरात दरवर्षी वाढ होत आहे. प्रत्येक गुंतवणुकीतले परतावे इन्फ्लेशनला मात देऊ शकत नाही. पण पोर्टफोलियोमध्ये अशा गुंतवणुकी जरूर असायला हव्या, ज्यात परतावे इन्फ्लेशनपेक्षा जास्त आहे.

९) **गुंतवणुकदार बना, ट्रेडर नव्हे** : योग्य विचार करून, व्यवस्थित अभ्यास करून दीर्घ मुदतीकरिता गुंतवणूक करा. नेहमी लक्षात असू द्या, चक्रवाढ व्याजची जादू अनुभवायाची असल्यास जास्तीत जास्त कालावधीकरिता केलेल्या गुंतवणुकीत फायदा होतो. शेअर्स किंवा म्युच्युअल फंडमध्ये नेहमी फेरफार/ट्रेडिंग केल्यास फक्त शेरअर ब्रोकर किंवा म्युच्युअल फंड एजंटचा फायदा होईल. तुमचा नाही.

१०) **भेडद्याल नको** : प्रत्येक व्यक्तीची आर्थिक स्थिती, त्याची जोखीम घेण्याची क्षमता आणि अपेक्षित आर्थिक उद्दिष्ट वेगळे असतात. त्यामुळे सगळे मित्र/नातेवाईक एका पद्धतीने/एका प्रकारात गुंतवणूक करतात म्हणून मी पण तिथेच गुंतवणुक करीन, हा विचार बरोबर नव्हे. स्वतःला योग्य राहील आणि व्यवस्थित परतावे अनावश्यक जोखीम न घेता मिळतील, अशा ठिकाणी गुंतवणूक करणे श्रेयस्कर आहे.

११) देशाची अर्थव्यवस्था, रिझर्व्ह बँकेचे धोरण, जगातील देशांमध्ये होणारे आर्थिक बदल, ट्रम्प यांनी केलेली व्यक्तव्ये, फंडामेंटल आणि टैक्निकल ऍनालिसिस यापेक्षा महत्त्वाचे आहे गुंतवणुकदाराची स्वतःची आर्थिक स्थितीची जाणीव. स्वतःची जोखीम घ्यायची इच्छाशक्ती आणि स्वतःचे आर्थिक राहिल. जर गुंतवणुकदाराने या गोष्टींची काळजी घेऊन गुंतवणुक केली, तर त्याच्या गुंतवणुकीला निश्चितच योग्य दिशा मिळेल.

१२) **डायवर्सिफिकेशन** : सर्व गुंतवणुकी एकाच प्रकारच्या असेट क्लासमध्ये केल्यास जोखीम वाढते. त्यामुळे गुंतवणुकदाराने वेगवेगळ्या प्रकारच्या असेट क्लासमध्ये गुंतवणुक करावी, जेणेकरून पोर्टफोलियोची जोखीम तर कमी होईलच, सोबतच परतावे बरेच स्थिर होतील. निश्चित परतावे देणारे ग्रॅन्डवूक्स अर्थात डेट इन्व्हेस्टमेंट तसेच शेअर्स इत्यादीचा सहभाग असलेल्या पोर्टफोलियोमध्ये गुंतवणुकदाराला चांगला परतावा कमी जोखीम घेऊन मिळू शकतो.

१३) **पारदर्शिता** : गुंतवणुक केल्यास कमी-जास्त परतावे हे त्याचा अविभाज्य भाग आहेच. पण हे परतावे कसे येतात, हे माहिती करून घेणे

व्हील आणि बूट लाईटवर एक छोटा स्पीयरल देण्यात आला आहे. ही स्पेशल एडिशन प्लॅटिनम व्हाईट पर्ल, डार्क ब्लू मेटॅलिक, इमोशनल रेड, डोमॅट मे आणि प्रीव्हियस मेटल या पाच रंगात उपलब्ध आहे. कॅमरी स्प्रिंट एडिशन केवळ लूकच्या बाबतीतच नाही, तर फीचर्सच्या बाबतीतही खूप अॅडव्हान्स आहे. यात १२.३ इंच डिजिटल इन्स्ट्रुमेंट क्लस्टर, १२.३-इंच टचस्क्रीन इन्फोटेनमेंट सिस्टीम आणि वायरलेस ॲपल कारप्ले आणि वायर्ड अँड्रॉइड ऑटो यासारखे फीचर्स मिळतात. सुरक्षेसाठी यात टोयोटाचा सेफटी सेन्स ३.० सूट आणि पार्किंग सेन्सर्सही दिले आहेत.

रावळगाव चॉकलेट

मध्ये रावळगाव शुगर फार्म लिमिटेडची स्थापना करण्यात आली. १९४० च्या दशकात त्यांनी त्यांच्या साखर उत्पादनाचा काही भाग रावळगाव ब्रॅण्ड अंतर्गत मिठाई विकसित करण्यासाठी वापरला. रावळगाव शुगर फार्म लिमिटेड ही एक सार्वजनिक मर्यादित कंपनी आहे, जी मिठाई बनवते. कंपनीची स्थापना १९३३ मध्ये वालचंद शुष्का भाग म्हणून झाली होती; परंतु आज ती स्वतंत्रपणे कार्यरत आहे. कंपनीचे ध्येय प्रत्येकासाठी उपलब्ध आणि प्रत्येकासाठी परवडणारे ग्राहकोपयोगी पदार्थ तयार करणे आणि त्यांची विक्री करणे होते. कंपनीच्या अत्याधुनिक कारखान्यात कडक उकडलेल्या मिठाई आणि टॉफीसाठी अनेक हाय-स्पीड कुकिंग, फॉर्मिंग आणि पॅकेजिंग लाईन आहेत. कडक उकडलेल्या मिठाई डाय-फॉर्म केलेल्या आहेत, ज्यात सॉफ्ट साखर आणि भारतातील पहिल्या साखर कारखान्यांपैकी एक उभारला. अशा प्रकारे १९३३

अतिशय महत्त्वाचे आहे. कुठलीही गुंतवणूक परिपूर्ण नसते. एखाद्या गुंतवणुकीत परतावे कमी, कुठे लिक्विडिटी नाही, तर कुठे त्यावर कर जास्त बसतो. पण नेहमी लक्षात असू द्या, गुंतवणुकीचे परतावे कसे येतात आणि जोवर त्याचे लॉजिकल उत्तर मिळत नाही, तोवर त्यात गुंतवणूक करू नये.

१४) **आयकर सवलती** : कर वाचतो किंवा एखाद्या गुंतवणूक प्रकारात आयकरात सूट मिळते. फक्त या एकमेव कारणाकरिता गुंतवणुक करणे बरोबर नव्हे. त्यातले परतावे महत्त्वाचे आहेतच आणि ते गुंतवणूकदाराच्या आर्थिक उद्दिष्टाला अनुसरून असायला हवे.

१५) **मोठ्या चुका टाळा** : लवकरात लवकर श्रीमंत होण्याच्या नादात किंवा जास्त परताव्यांचा लोभापायी गुंतवणुक करू नये. सामान्य परतावे जास्त कालावधीकरिता असणे कधीही फायद्याचे आहे. पण, भरपूर परतावे आहेत म्हणून गुंतवणुक करून मूळ रक्कमच धोक्यात घालायची, हे बरोबर नव्हे. त्यामुळे जास्त परतावे तेही गॅरंटीसोबत ही धोक्याची घंटा समजावी.

१६) टीव्ही हे माध्यम मनोरंजनाकरिता तयार झाले आहे, त्यात माहिती, बातम्या, विश्लेषण या गोष्टी नंतर आल्या. आर्थिक वृत्तांवाहिऱ्यांमधील सर्व माहिती बरोबरच आहे किंवा त्याचा हेतू गुंतवणुकदारांच्या फायद्याचाच आहे, हे जरूरी नव्हे. शी ग्राहयाप्रमाणे ते सगळं ऐकून खरंच आपल्या हिताचा आहे का, याचे विश्लेष करून मगच त्यावर कृती करावी.

१७) **घाबरू नका** : प्रत्येक गुंतवणुकीचे काही फायदे आणि तोटे असतात. कुठलीच गुंतवणुक परिपूर्ण नसते. त्यामुळे एखाद्या गुंतवणुकीत तोटा झाल्यास त्याला बर्‍य मानू नका. त्याचा व्यवस्थित अभ्यास करा, आपण काय चूक केली, याबद्दल आपल्या प्लानरसोबत विचारविनिमय करा. घाबरून त्या गुंतवणुकीला वर्ज्य केल्यास त्यातले फायदे पण हातातून जातील.

१८) कर्ज घेऊन कधीही गुंतवणुक करू नये. बऱ्याच वेळेस असे बघण्यात येते की, कर्जावरील व्याजदर १-१० टक्के आहे, पण शेअर्स/डेरिव्हेटीटजमध्ये तेजी असताना त्यात १५-२० टक्के मिळत आहे. परतावे कमी-जास्त होतील, पण व्याज भरणं हे नेहमी आवश्यक राहील. त्यामुळे कितीही आकर्षक वाटत असेल तरी कर्ज घेऊन गुंतवणुक करू नये.

१९) **इक्विटी लॉग टर्म, डेट शॉर्ट टर्म** : प्रत्येक व्यक्तीचे काही आर्थिक उद्दिष्ट लॉॅग टर्म असतात तर काही कमी कालावधीचे असतात. सामान्यतः जेव्हा कालावधी लांब आहे, त्याकरिता गुंतवणुकीत जास्त जोखीम घेतल्या जाऊ शकते. अशा वेळेस शेअर्स/स्टॉक्स इत्यादी गुंतवणूक फायद्याची ठरेल. पण, कालावधी कमी असल्यास बॉन्ड्स, फिक्स डिपॉझिट इत्यादी ठिकाणी गुंतवणूक करावी.

२०) **कंपाऊंडिंग/चक्रवाढ व्याज** : नेहमी लक्षात असू द्या, हे जगालेले आढवे आश्चर्य आहे. याचा पुरेपूर फायदा घेऊन गुंतवणुकदाराने आपल्या आर्थिक उद्दिष्टाकडे वाटचाल करावी. या नियमाप्रमाणे लांब कालावधीकरिता गुंतवणुक करावी.

२१) वर्षातून किमान एकदा तरी आपल्या सर्व गुंतवणुकी, इन्श्युरन्स इत्यादीचे मूल्यांकन आणि ते योग्य ठिकाणी आहे, याची काळजी घेणे आवश्यक आहे. आर्थिक परिस्थितीत बदल होतच असतो. त्यामुळे गुंतवणुकीत बदल करण्याची आवश्यकता असल्यास आपल्या फायनांशियल प्लानरसोबत बसून त्याचे नियोजन वर्षातून एकदा तरी करायलाच हवे.

● **पराग परांजपे**
गुंतवणूक तज्ज्ञ/९८२२७३८०९३ Think Financial Intermediary Services Pvt. Ltd.
देण्यात आला आहे. ही स्पेशल एडिशन प्लॅटिनम व्हाईड पर्ल, डार्क ब्लू मेटॅलिक, इमोशनल रेड, डोमॅट मे आणि प्रीव्हियस मेटल या पाच रंगात उपलब्ध आहे. कॅमरी स्प्रिंट एडिशन केवळ लूकच्या बाबतीतच नाही, तर फीचर्सच्या बाबतीतही खूप अॅडव्हान्स आहे. यात १२.३ इंच डिजिटल इन्स्ट्रुमेंट क्लस्टर, १२.३-इंच टचस्क्रीन इन्फोटेनमेंट सिस्टीम आणि वायरलेस ॲपल कारप्ले आणि वायर्ड अँड्रॉइड ऑटो यासारखे फीचर्स मिळतात. सुरक्षेसाठी यात टोयोटाचा सेफटी सेन्स ३.० सूट आणि पार्किंग सेन्सर्सही दिले आहेत.

तंत्रांचा वापर करून गुंडाळल्या जातात. कारखाना २२,००० प्रमाणीत आहे. यंत्रसामग्री जर्मनी, यूके, इटली आणि भारतातील जगातील आघाडीच्या उत्पादकांकडून उत्पादित केली जाते. प्रक्रिया तंत्रज्ञानातील ही गुंतवणूक उत्पादनांची सातत्य आणि उच्च दर्जाची खात्री देते. १९३४ मध्ये पुण्याजवळील कळंब येथे सेठ वालचंद यांनी रावळगाव येथे विकसित केलेल्या कृषी मॉडेलची प्रतिकृती तयार केली. तेव्हापासून विकसित झालेल्या समृद्ध शहराचे नाव वालचंदनगर ठेवण्यात आले आहे. येथे वालचंदनगर इंडस्ट्रीज लिमिटेड आहे, जी साखर-मिलणीच्या मुळांपासून साखर, सिमेंट आणि वीज प्रकल्पांसाठी हेवी-इंजिनीअरिंग उत्पादने तयार करण्यासाठी विकसित झाली आहे. रावळगाव आणि वालचंदनगरच्या अभूतपूर्व यशामुळे महाराष्ट्रात झालेल्या साखर कार्तीयचे श्रेय बहुतेकदा सेठ वालचंद यांना जाते. रिलायन्स कंझुमर प्रोडक्ट्स, एफएमसीसी शाखा आणि रिलायन्स रिटेल व्हॅंसेरची उपकंपनीने रावळगाव शुगर फार्मच्या मिठाई व्यवसायाचे ट्रेडमार्क, पोककृती आणि बौद्धिक संपदा हक्क विकत घेतले आहेत. सेठ वालचंद यांनी स्वतंत्र भारतासाठी एक धोरणात्मक दृष्टिकोन मांडला आणि त्यांच्या स्वतःच्या अमर्याद उपक्रमांद्वारे त्यांची भूमिका बजावली.

रावळगाव चॉकलेट , दूटी फ्रूटी , पान पसंद चॉकलेट, मँगो मूड, मिक्च चॅरी कंडीज, काँफी ब्रेक टॉफी, सुप्रीम टॉफीज ही उत्पादने प्रसिद्ध आहेत. रावळगाव ची टॅग लाईन आहे - स्वीट स्मार्टिन्स ऑन मिलियन्स ऑफ फेसेस. ● ● ●

● **प्रा. दीपक कुळकर्णी**
९८२२४७५२५७

निवृत्ती नियोजन : सुरक्षित आणि आनंदी भविष्याचा पाया

गुंतवणुकीची गोष्ट

आजच्या धकाधकीच्या जीवनात आपण कमावण्यात, खर्च करण्यात आणि तत्कालिक गरजा पूर्ण करण्यात व्यस्त असतो. पण, निवृत्तीनंतरचे आयुष्य अनेकदा आपण विचारात घेत नाही. नोकरी किंवा व्यवसाय संपल्यानंतर नियमित उत्पन्न थांबते, पण खर्च थांबत नाही. अशावेळी आधीच नियोजन केले नसेल, तर आर्थिक अडचणींचा सामना करावा लागू शकतो. त्यामुळेच निवृत्ती नियोजन हे प्रत्येकासाठी महत्त्वाचे आहे.

निवृत्ती नियोजन का आवश्यक आहे?

१. उत्पन्न थांबते, खर्च सुरू राहतो : घरखर्च, आरोग्य, औषधे, दैनंदिन गरजा सतत चालू राहतात.

२. आयुर्मान वाढले आहे : वैद्यकीय सुविधांमुळे लोकांचे सरासरी आयुर्मान वाढले आहे. म्हणजेच जास्त वर्षे आर्थिक आधार लागणार.

३. महागाईचा परिणाम : आजचा खर्च २० वर्षांनंतर दुप्पट-तिप्पट होईल.
४. कौटुंबिक बदल : संयुक्त कुटुंब पद्धत कमी होत आहे. मुलांवर अवलंबून राहणे कमी सुरक्षित.

निवृत्ती नियोजनाची पायरी

१. भविष्याचा खर्च अंदाज : निवृत्तीनंतर दरमहा किती खर्च अपेक्षित आहे, त्यामुळे एखाद्या निवृत्तीनंतर बांधणे. त्यात महागाईचा विचार करणे आवश्यक.

२. आवश्यक निधी ठरवणे : २५-३० वर्षाच्या निवृत्ती आयुष्यासाठी किती निधी लागेल हे ठरवणे.

३. योग्य गुंतवणुक साधनांची निवड : पीएफ (भविष्य निर्वाह निधी), - सुरक्षित व दीर्घकालीन बचत.

● एनपीएस (नॅशनल पेंशन सिस्टीम) करसवलत + निवृत्ती.

● म्युचुअल फंड एसआयपी - दीर्घकालीन संपत्ती निर्मितीसाठी.

● विमा योजना/पेंशन योजना - स्थिर उत्पन्नासाठी.

४. लवकर सुरुवात : जितक्या लवकर आपण गुंतवणुक सुरू कराल, तितका चक्रवाढ व्याजाचा फायदा मिळेल. वयाच्या २५व्या वर्षी सुरुवात केल्यास छोट्या रकमेतही मोठा निधी तयार होऊ शकतो.

५. जोखीम व्यवस्थापन

● तरुण वयात जास्त इक्विटी

● मध्यम वयानंतर बॅलेन्सड फंड

● नवृत्ती जवळ आल्यावर - डेब्ट ओरिएंटेड गुंतवणुक जास्त ठेवावी.

निवृत्ती नियोजनातील सामान्य चुका

● उशिरा सुरुवात करणे.
● फक्त फिक्स्ड डिपॉझिटवर अवलंबून राहणे.
● महागाईचा विचार न करणे.
● विमा आणि गुंतवणुक यात गोंधळ करणे.
● नियोजन, वेळेवेळी पुनरावलोकन न करणे.
भारतातील सद्य:स्थिती

जीएसटी इनपुट टॅक्स क्रेडिट (त्रायटीसी)

१. आयटीसी म्हणजे काय? (कन्सेप्ट)
एसटी प्रणालीत आयटीसी हा सर्वात महत्त्वाचा भाग आहे. प्रत्येक टप्प्यावर फक्त मूल्य वृद्धी वर कर लागू होण्यासाठी आयटीसीची व्यवस्था करण्यात आली आहे. यामुळे कराचा डबल परिणाम (टॅक्स व टॅक्स) होत नाही आणि अंतिम ग्राहकावर होणारा भार कमी होतो.

उदाहरण : कच्चा माल खरेदी = रु. १,००,००० + जीएसटी १८% = रु. १८,०००, प्रक्रिया/कामगार खर्च = रु. ५०,०००, विक्री किंमत = रु. १,५०,००० + जीएसटी १८% = रु. २७,०००, सरकारला देय = रु. २७,००० - रु. १८,००० (आयटीसी) = रु.९,०००, म्हणजेच, फक्त रु. ५०,००० मूल्य वृद्धीवर कर लागला.

२. आयटीसी मिळण्यासाठी आवश्यक अटी
(कलम १६, सीजीएसटी २०१७)

आय टी सी घेण्यासाठी खालील अटी पूर्ण झालेल्या असाव्या:

१. करदाता जीएसटी अंतर्गत नोंदणीकृत असावा.
२. त्याच्याकडे वैध इन्व्हॉईस किंवा डेबिट नोट असावी.
३. माल/सेवा प्रत्यक्ष प्राप्त झालेले असावेत.
४. पुनवतदाराने तो जीएसटी सरकारला भरलेला असावा.
५. करदात्याने आपला जीएसटीआर - ३बी दाखल केलेला असावा.
६. संबंधित इन्व्हॉईस जीएसटीआर-२बी मध्ये दिसला पाहिजे.

लक्षात ठेवा : सप्लायरने जीएसटीआर-१ भरले नसेल, तर खरेदीदाराला आयटीसी मिळत नाही.

३. आयटीसी कुठे मिळतो? (एलिजिबल आयटीसी)

आयटीसी खालील बाबींवर मिळतो:

● इनपुट- कच्चा माल, पॅकिंग मटेरियल, कॉन्स्यूमेबल्स.
● इनपुट सर्विसेस - ऑफिस भाडे, वकील/सीए, जी, जहािरात, ओडिट.
● कॅपिटल गुड्स - यंत्रसामग्री, कॉम्प्युटर, ऑफिस इक्विपमेंट.
● इंपोर्टर्स - आयातीत भरलेला आयजीएसटी.
● रिक्स चार्ज सर्विसेस - जसे की जीटीए, एडव्होकेट सर्व्हिस सरकारला भरल्यावर

गुंतवणूकदार ‘हाय-अलर्ट’वर

नेल्या काही महिन्यांपासून अमेरिकेचे राष्ट्राध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प यांनी ज्या पद्धतीने जागतिक स्तरावर आसूड ओढले आहेत. त्याचे पडसाद सातत्याने दिसत आहेत. विशेषत : शेअर बाजार तसाही फारस संवेदनशील घटक आहे. येथे छोट्या-मोठ्या सर्वच घटनांचे पडसाद दिसून येतात. ट्रम्पच्या टॅरिफचा फटका भारताला बसणार, ही बातमी मागील काही काळापासून भारतीय शेअर बाजारांना पीडक ठरत आहे. त्यामुळे गुंतवणूकदार सावध पवित्रा घेत एकतर गुंतवणूक काढून घेताहेत किंवा नवी गुंतवणूक करण्यापासून हात रोखताहेत. मागील आठवड्याचे चित्र काही वेगळे नव्हते.

चढ-उतारांनी भरलेल्या आठवड्याचा शेवट मोठ्या घसरणीनेच झाला. सहा दिवस थोडी-फार तेजी असली तरी सातव्या दिवशी ती थांबली आणि गुंतवणूकदारांनी नफा वसुलीला प्राधान्य दिले. बाजारातील अस्थिरता आणखी वाढल्याचे हे संकेत होते. मात्र, यावेळी बाजारातील घसरणीला कारण ट्रम्प नसले तरी अमेरिका नक्कीच होते. अमेरिकेच्या फेडरल रिझर्व्हे प्रमुख जेरोम पॉवेल यांचे जॅक्सन हाल परिषदेत होणारे भाषण अतिशय महत्त्वाचे राहणार आहे. व्याजदर कपातीबाबत ते काही संकेत देतात की काय, याकडे साऱ्यांचे लक्ष लागले आहे.

मार्केट गुरू अडचणीत

मागील आठवड्यातील आणखी एक मोठी घडामोड म्हणजे प्रसिद्ध ट्रेडिंग गुरू आणि मार्केट इन्फ्लुएंसर अवधूत साठे यांच्यावर सेबीने झालेली कारवाई. सेबीच्या पथकाने सह्याद्री हिल्सवरील कर्जतमधील त्यांच्या अकादमीवर छापा टाकला. साठे हे गेल्या महिन्याभरापासून सेबीच्या रडारवर होते. त्यांच्या विरोधात गुंतवणूकदारांची दिशाभूल करण्याच्या तक्रारी दाखल झाल्या होत्या. यानंतर कोर्टाच्या परवानगीने संपूर्ण ऑपरेशन प्लॅन करण्यात आले. विशेष म्हणजे, बुधवारी सकाळी सुरू झालेली ही कारवाई गुरुवारी संध्याकाळपर्यंत सुरू होती. छाप्प्यातील सर्व डिजिटल डिव्हाईसेस आणि ट्रेडिंग डेटा जप्त करून त्याची फॅरिनसिक तपासणी करण्याचा आदेश देण्यात आला आहे.

साठेवर लाईव्ह मार्केट डेटा वापरणे, गॅरंटीड रिटर्नचे आश्वासन देणे आणि सेबी नोंदणीशिवाय बाजारात काम करणे, आदी आरोप होते. हे नियमाबाह्य असल्याने त्यांच्यावर कारवाई होणे अपरिहार्यच होते. साठे यांच्यावरील कारवाईनंतर मार्केट इन्फ्लुएंसर्समध्ये खळबळ उडाली आहे, आता सेबी कोणालाही सोडणार नाही, हे स्पष्ट झाले आहे. त्यामुळे कितीही मोठे नाव असले तरी नियमभंग झाल्यास कारवाई होणारच, हा संदेश बाजारात गेला आहे. ही कारवाई कशी सेबीने आपली दोन उद्दिष्टे स्पष्ट केली. एकतर गुंतवणूकदारांना चुकीच्या सल्ल्याने फसवणाऱ्या व्यक्तींवर नियंत्रण ठेवणे आणि दुसरे म्हणजे बाजारात 'गुरू'च्या नावावरील पेनी स्टॉक्स आणि इतर संशयास्पद गुंतवणुकींना चालना देणाऱ्यांना इशारा देणे. यामुळे कोणातलाही अशा प्रकारासाठी सोडले जाणार नाही, असा इशाराच सेबीने या कारवाईद्वारे दिला आहे. ● ● ●

● **सोनाली ठेंगडी-** ७७५५९३८८२२

	१५ ऑगस्ट बंदभाव (रु.)	२२ ऑगस्ट बंदभाव (रु.)	उतार/ चढाव
सेन्सेक्स	८०५९७	८२०००	+१४२
निफ्टी	१४३४३	२५०८३	+४५२
सोने (१० ग्रॅम)	१०२४०१	९९५००	-७००
चांदी प्रति किलो कच्चे तेल बॅरल	११६९१०	११४०००	-२१००
	₹ ६५.८५	₹ ६७.७३	\$ -१.८८

काय मिळू शकते, काय नाही?

आयटीसी घेता येतो.

● एक्सपोर्ट व झिरो रेटेड सप्लायज -आयटीसी मिळतो, रिफंड पण घेता येतो.

४. आयटीसी मिळत नाही (ब्लॉकड क्रेडिट्स - कलम १७(५))

खालील खर्चावर आयटीसी मिळत नाही:

● मोटार गाड्या (फक्त ट्रान्सपोर्ट, ड्रायव्हिंग स्कूल, पॅसेंजर ट्रान्सपोर्टसाठी वापरल्यास अपवाद).
● अन्नपदार्थ, कॅटरिंग, ब्युटी ट्रीटमेंट, क्लब मेंबर्शिप, हेल्थ आणि फिटनेस खर्च.

● वर्क्स कॉन्ट्रॅक्ट - इमारत बांधकामासाठी (स्वतःच्या वापरासाठी).
● इमारत/कॅंटेररी/ऑफिस बांधकामावर आयटीसी नाही (रिसेल असेल तर अपवाद).
● वैयक्तिक वापरासाठी घेतलेला माल/सेवा.
● हरवलेला, चोरी गेलेला, नष्ट झालेला, सॅम्पल किंवा गिफ्ट दिलेला माल.
● सीएसआर खर्च - बहुतांश प्रकरणांत नाकारला जातो.
५. आयटीसी घेण्याची वेळ मर्यादा
आयटीसी फक्त त्या आर्थिक वर्षाच्या नोव्हेंबर महिन्याच्या रिटर्नपर्यंत (पुढील वर्षी) किंवा वार्षिक रिटर्न. (जीएसटीआर-९) भरण्यापर्यंत - जे आधी असेल ते. उदा. आर्थिक वर्ष २०२४-२५ साठी आयटीसी घेण्याची शेवटची तारीख = ३०.११.२०२५.

६. परत करावा लागणारा आयटीसी
खालील परिस्थितीत आयटीसी परत करावा लागतो:
● इन्व्हॉईसची रक्कम १८० दिवसांत सप्लायरला न दिल्यास.
● एक्झेम्प्ट सर्व्हिसेस (करमुक्त माल/सेवा) - प्रोप्रीशनल रिक्सस.
● सप्लायरने क्रेडिट नोट दिल्यास.

● **संयोजक - अभिजित वर्तक** ९४२२९२३२०१

● काम्योजिशन सर्व्हिसेसमध्ये गेल्यास.
● वैयक्तिक वापर/ नॉन-बिझिनेस वापर असल्यास.

७. जीएसटीआर-२बी मॅचिंग व निर्बंध
आयटीसी घेण्यासाठी इन्व्हॉईस जीएसटीआर-२बी मध्ये दिसणे आवश्यक आहे. सरकारने २०२२ पासून प्रोव्हिजनल आयटीसी बंद केले आहे. यामुळे खरेदीदार पूर्णपणे सप्लायरच्या कंप्लायन्सवर अवलंबून झाला आहे.

८. विशेष बाबी (स्पेशल केसेस)

● इनपुट सर्विस डिस्ट्रिब्युटर (आएएसडी) : हेड ऑफिसकडून ब्रांचला आयटीसी वाटप करता येते.
● जॉब वर्क : जॉबवर्कसाठी पाठवलेल्या वस्तूंवर आयटीसी मिळतो.
● ई-कॉमर्स : अमेझॉन/फ्लिपकार्ट यासारख्या प्लॅटफॉर्मवरील कमिशनवर आयटीसी.
● एक्सपोर्ट:पूर्ण आयटीसी मिळतो, रिफंड घेता येतो.
९. न्यायालयीन निर्णय व अॅडव्हान्स रूलिंग्स
● सफारी रिट्रोट्स प्रायव्हेट लिमिटेड (ओडिशा उच्च न्यायालय) : शॉपिंग मॉल कन्स्ट्रक्शनवर आयटीसी नाही.
● कलतूरू लिमिटेड (एएआर महाराष्ट्र) : सीएसआर खर्चावर आयटीसी नाही.
● डी. वाय. बिथेल एन्टरप्रायझेस (मद्रास उच्च न्यायालय) : विक्रेत्याने कर न भरल्यामुळे खरेदीदाराचा आयटीसी नाकारणे चुकीचे.

१०. अटिलकडील बदल (२०२४-२५)
● कलम ३८ बदल : सप्लायर डिफॉल्ट असल्यास आयटीसी मिळत नाही.
● जीएसटीआर-२बी वर १००% अवलंबित्व.
● एक्सपोर्ट रिफंड सुलभ.

● ऑटोमेटेड आयटीसी मिसमॅच नोटिसेस (डीआसी-०१ सी).
निष्कर्ष : जीएसटीमधील इनपुट टॅक्स क्रेडिट ही एक शक्तिशाली यंत्रणा आहे, जी दुप्पट कर टाळते आणि व्यवसायाचा खर्च कमी करते. पण, आयटीसी मिळण्यासाठी कठोर अटी व वेळ मर्यादा पाळणे आवश्यक आहे.

● **अॅड. हितेश प्रवीण पारसे**
९०९६३३२३५३

</

